

Bf 109F-4

eduard

1/48 Scale Plastic Model Kit

ProfiPACK
edition

Žádný jiný letoun Luftwaffe není výrazněji spojen s jejím vzestupem a pádem ve druhé světové válce, než stíhací Messerschmitt Bf 109. Díky tomu, že byl ve své době mimořádně pokrokovou konstrukcí, poskytoval velký potenciál dalšího vývoje, čehož také bylo plně využito.

Letoun, který svou koncepcí výrazně předběhl dobu, ve které vznikal, se stal tahounem stíhacího letectva od prvních válečných konfliktů nacistického Německa až do jeho hořkého konce. Historie letounu se začala psát v období let 1934-35, kdy Říšské ministerstvo letectví formulovalo specifikace zakázky na vývoj jednomotorového jednoplošného stíhacího letounu. Prestižní soutěže se zúčastnily firmy Arado, Heinkel, Focke-Wulf a Bayerische Flugzeugwerke. V poslední jmenované působil na postu technického ředitele profesor Willy Messerschmitt, jehož renomé značně posílil úspěch s nedlouho předtím dokončeným kurýrním Bf 108. Messerschmittovým cílem bylo vytvořit letoun s co nejlepším poměrem výkonu k celkové hmotnosti a velikosti stroje. Zároveň se zaměřil na co nejčistší aerodynamiku. V průběhu následujících měsíců vzniklo několik prototypů, které sloužily zejména ke zkouškám a dalšímu vývoji. Výsledkem byl poměrně malý letoun s jemnými aerodynamickými tvary a progresivními konstrukčními prvky, jakými byly dolnokřídlá koncepce, zatahovací podvozek, křídla s velmi štíhlým profilem, pohyblivé sloty, vztlakové klapky nebo zbraně střílející osou vrtule. Ani uzavíratelný překryt kabiny nebo skořepinová konstrukce trupu nebyly čtyři roky před začátkem druhé světové války tak obvyklé, jak by se z dnešního pohledu mohlo zdát. Bf 109 byl již od počátku svého vývoje, i přes problémy s pohonnou jednotkou, velmi nadějným projektem a v soutěži poněkud překvapivě zvítězil nad renomovanějšími konkurenty. Problemy s hnací jednotkou ovšem vyřešila až výměna motoru Jumo 210 za DB 601. Ten je spolu s pozdějším DB 605 neodmyslitelně spojen s celým vývojem a službou Messerschmittu Bf 109. Řadový invertní dvanáctiválec do V poháněl několik desítek tisíc „stodevítek“ ve více než 25 verzích a variantách.

Od Španělska po Barbarossu

K prvnímu bojovému nasazení tří zkušebních kusů Bf 109 došlo za občanské války ve Španělsku, kam byly tyto letouny odeslány v prosinci 1936. Stroje z předsériové výroby měly především prokázat schopnosti letounu v moderní letecké válce. Následně se do bojového nasazení u 2.J/88 Legion Condor začaly dostávat i první sériové stroje varianty Bf 109B-1. Německo využívalo pro ukázky své nově nabité letecké síly potenciálním protivníkům i sportovní klání. Triumf letounů Bf 109 na leteckém mitinku v Curychu v létě 1937 byl navíc doplněn o několik měsíců později ustanovením rychlostního rekordu 610,95 km/h. Vývoj Bf 109 následoval verzemi C, D a E, které následovaly ve velmi krátkých časových úsecích. Navzdory tomu ale doplňování nových strojů k bojovým útvaram nepokračovalo tempem, jaké by si velení Luftwaffe přálo. Ještě v srpnu roku 1938 tvořily Bf 109 méně než polovinu z 643 prvoliniových stíhacích letounů. Ovšem během následujících měsíců roku 1938 se tempo dodávek k bojovým útvaram zrychlilo

a v okamžiku přepadu Polska (kterého se zúčastnilo jen o málo více než dvě stě Bf 109) tak Luftwaffe disponovala zajisté nejlepší stíhačkou, jaká byla v kontinentální Evropě v té době k dispozici. S technickou i množstevní převahou absolvovala stíhací část Luftwaffe polskou kampaň, první obranu Říše, Blitzkrieg proti západu i bitvu o Francii. V letních měsících roku 1940 pak zahájila svůj do té doby nejobtížnejší úkol, útoky na Velkou Britániu. V tom okamžiku se ovšem projevil jeden vážný nedostatek Bf 109, a to nepřipravenost konstrukce stroje na nesení přídavné nádrže, která by zvýšila dolet letounu při doprovodu bombardérů nad Británií. Tato zdánlivá maličkost byla jedním z faktorů, které zapříčinily porážku Luftwaffe v Bitvě o Británii. Zkušenosti nabité v bojích roku 1940 pak napomohly při vývoji verze F, která se začala k bojovým útvaram dostávat během předjaří 1941. Elegance „stodevítky“ přitom dosáhla u „Friedricha“ svého vrcholu. Po spíše již defenzivních bojích nad Kanálem a nad severní Francií se Bf 109 zapojily i do útočných akcí, a to zejména při operaci Barbarossa na východě nebo v severní Africe. Do pozdějších úkolů Jagdwaffe ve druhé fázi války na východě nebo do obrany Říše v letech 1943-1945 se pak zapojovaly především Bf 109 verze G a v posledních měsících války pak také verze K.

Ačkoli bylo na konci války zřejmé, že se koncepce Bf 109 dostala po deseti letech služby na hranici svých možností, dokázal její vývoj po celou dobu bojové činnosti držet krok se stíhacími letouny protivníků. Kromě svého prioritního určení, tedy v roli čistě stíhacího letounu, se Bf 109 uplatnily také jako stíhací-bombardovací, průzkumné, noční stíhací, palubní stíhací, cvičné nebo záhytné stroje.

Tato stavebnice: Bf 109F-4

Série Bf 109F (Friedrich) byla zásadním pokrokem ve vývoji tohoto typu. Oproti předchozímu Bf 109E byla provedena celá řada aerodynamických změn, které daly Messerschmittu Bf 109 jeho téměř definitivní tvarové linie. Zcela přepracován byl kryt motoru, který dostal oblejší a aerodynamičtější tvar, zatímco vrtulový kužel byl zvětšen, takže nazával plynule na trup. Také chladič oleje pod přídí byl přepracován a dostal aerodynamičtější tvar. Křídlo pozbylo svého do té doby typického lichoběžníkového tvaru, protože dostalo oblé konce. Výzbroj byla také upravena. Nové sestávala ze dvou trupových kulometů MG 17 ráže 7,92 mm montovaných nad motorem a kanonu ráže 20 mm, který byl uložen mezi bloky válců motoru a střílel osou vrtule. Nová verze byla piloty přijata kladně, neboť se jednalo o nejlépe ovladatelný Bf 109 vůbec. Verze Bf 109F-4 dostala vrtuli VDM 9-12010 se širšími vrtulovými listy a také nový kanon MG 151/20. První stroje tohoto typu se dostaly k frontovým jednotkám v červnu 1941 a výroba běžela od května toho roku až do května 1942. Za tu dobu bylo vyrobeno 1841 kusů Bf 109F-4.

item No. 82114

ATTENTION

UPOZORNĚNÍ

ACHTUNG

ATTENTION

注意

Carefully read instruction sheet before assembling. When you use glue or paint, do not use near open flame and use in well ventilated room. Keep out of reach of small children. Children must not be allowed to suck any part, or pull vinyl bag over the head.

Před započetím stavby si pečlivě prostudujte stavební návod. Při používání barev a lepidel pracujte v dobré větrané místnosti. Lepidla ani barvy nepoužívejte v blízkosti otevřeného ohně. Model není určen malým dětem, mohlo by dojít k požití drobných dílů.

INSTRUCTION SIGNS * INSTR. SYMBOLY * INSTRUKTION SINNBILDER * SYMBOLES * 記号の説明

OPTIONAL VOLBA

BEND OHNOUT

SAND BROUSIT

OPEN HOLE VYVRTAT OTVOR

SYMMETRICAL ASSEMBLY SYMETRICKÁ MONTÁŽ

REMOVE ODRIZNOUT

REVERSE SIDE OTOČIT

APPLY EDUARD MASK AND PAINT POUŽÍT EDUARD MASK NABARVIT

PARTS

DÍLY

TEILE

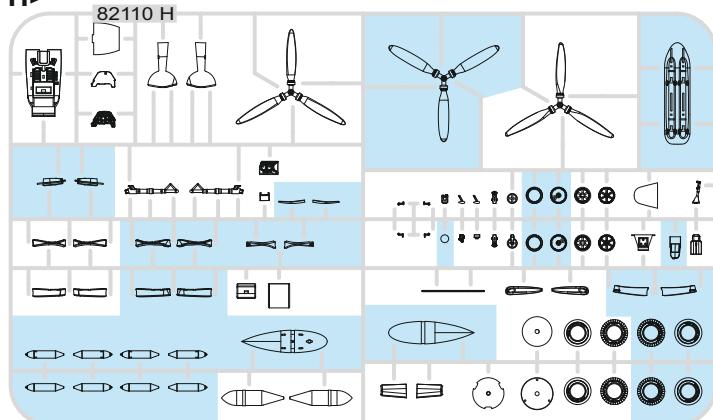
PIÈCES

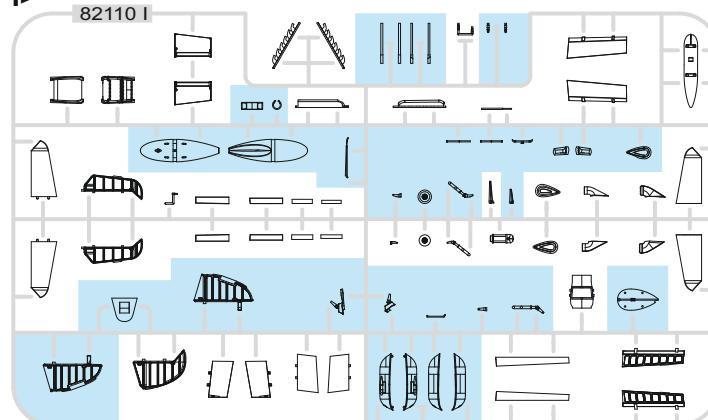
部品

PLASTIC PARTS

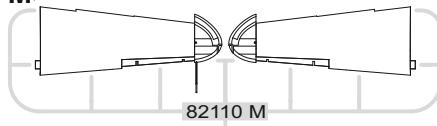
H>

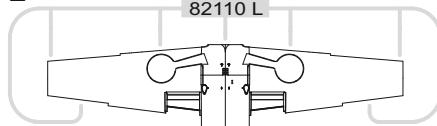
I>

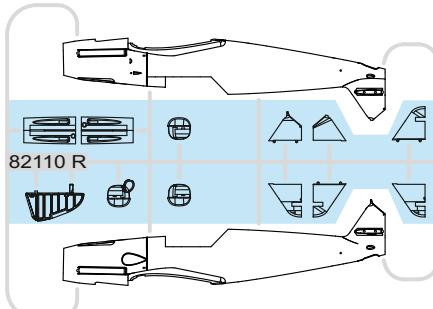
M>

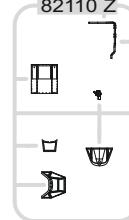
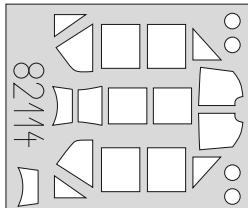
L>

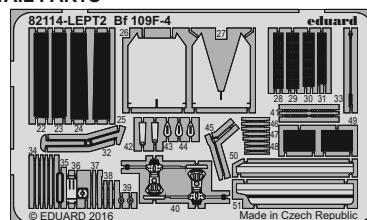
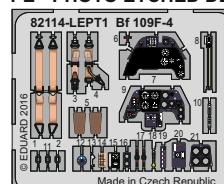
R>

Z>

eduard
MASK

PE - PHOTO ETCHED DETAIL PARTS

-Parts not for use. -Teile werden nicht verwendet. -Pièces à ne pas utiliser. -Tyto díly nepoužívejte při stavbě. - 使用しない部品

COLOURS

BARVY

FARBEN

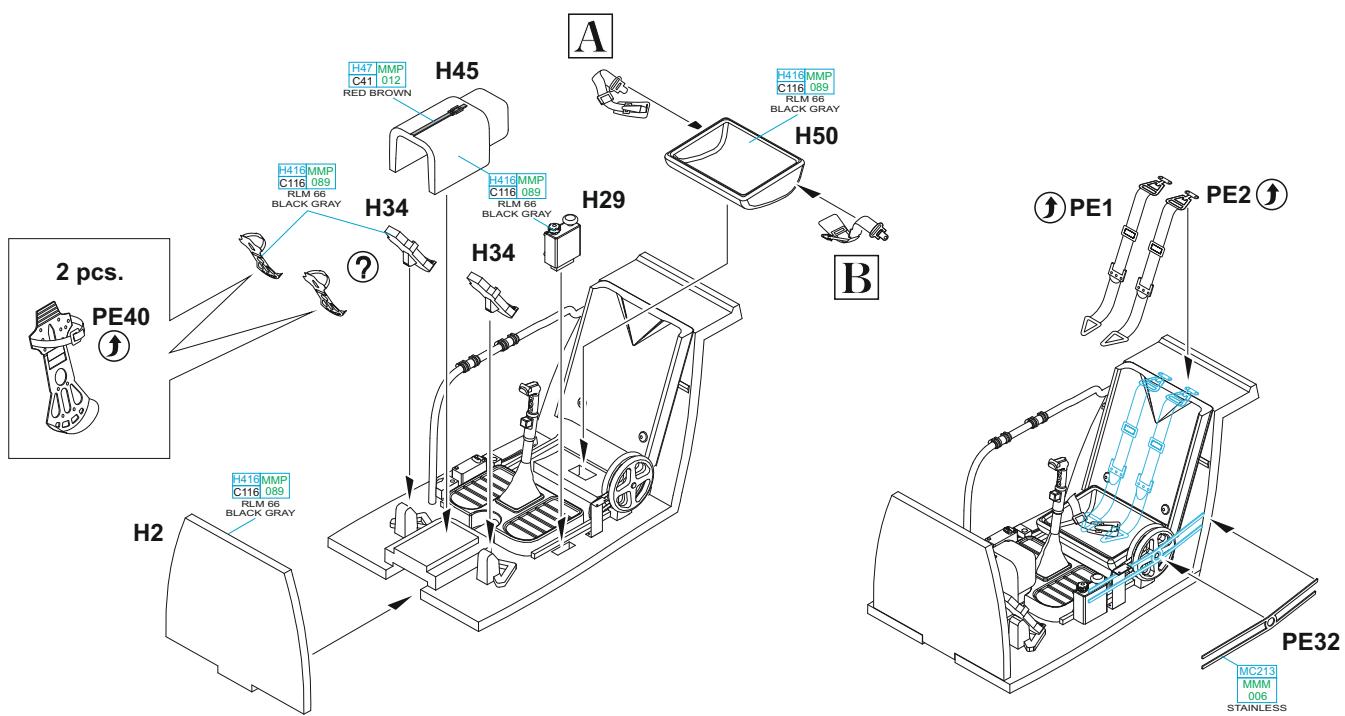
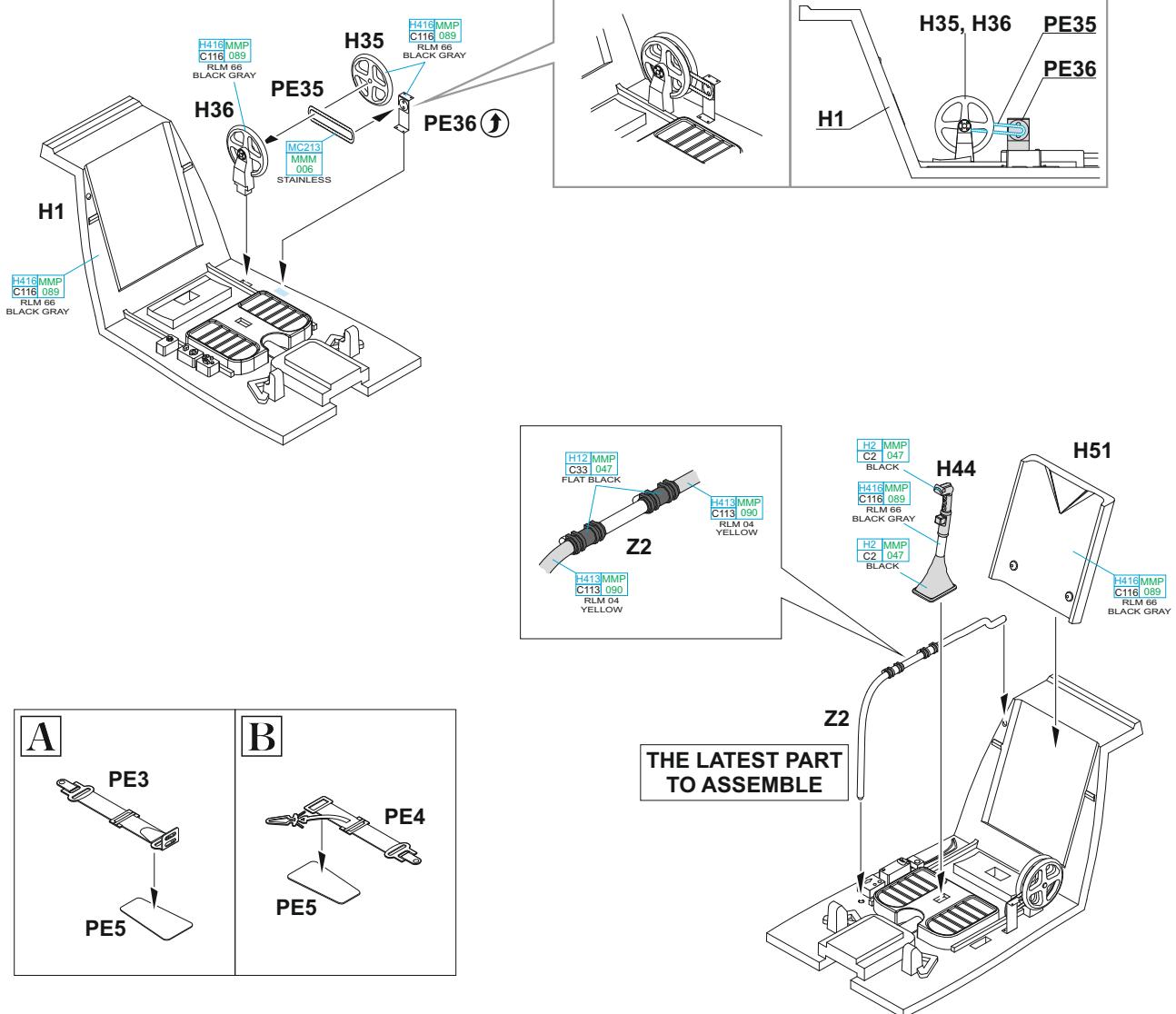
PEINTURE

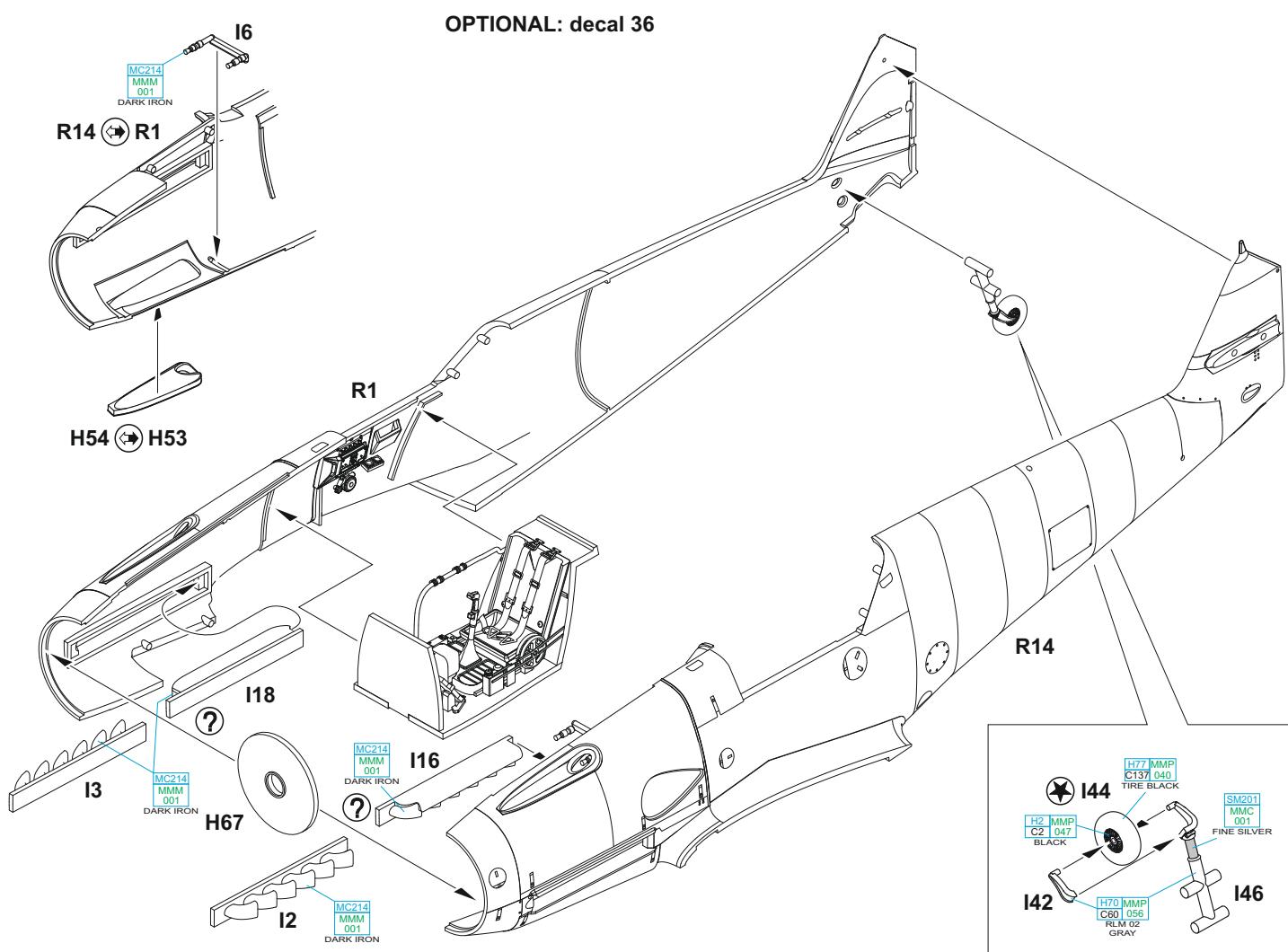
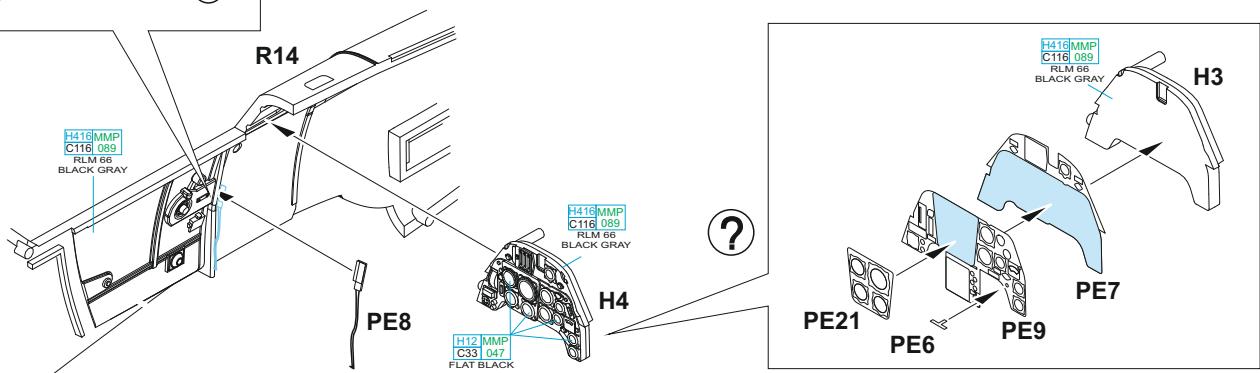
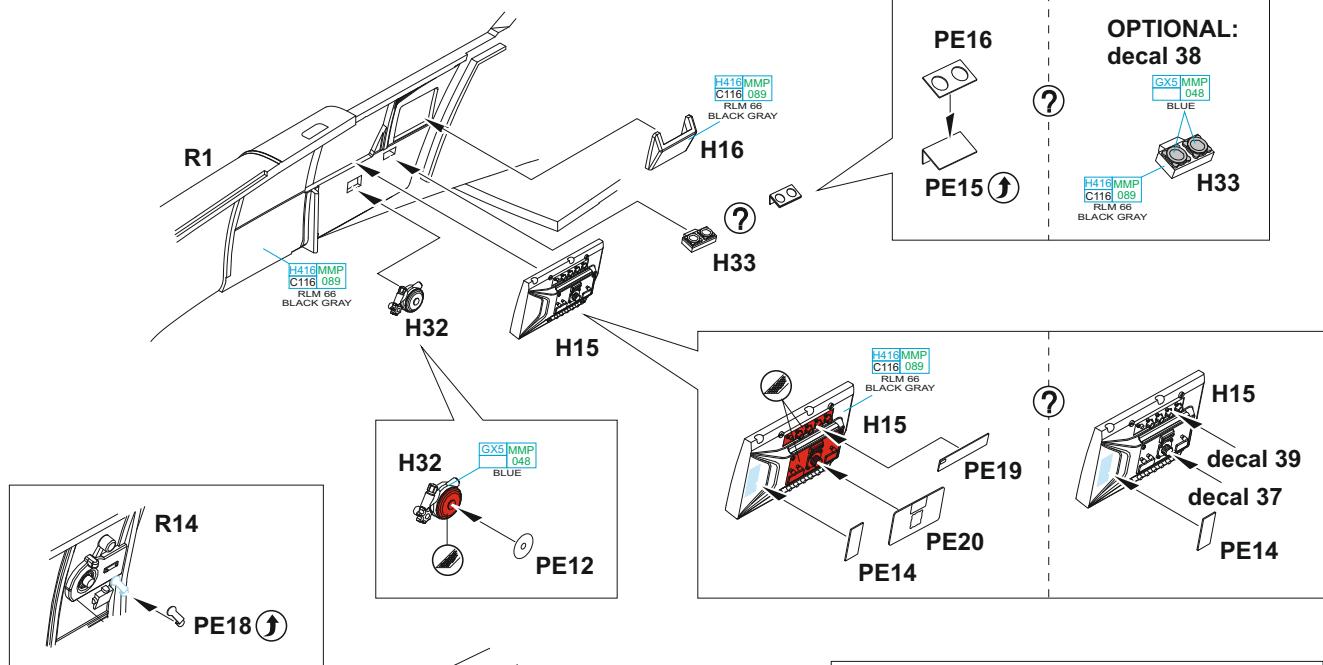

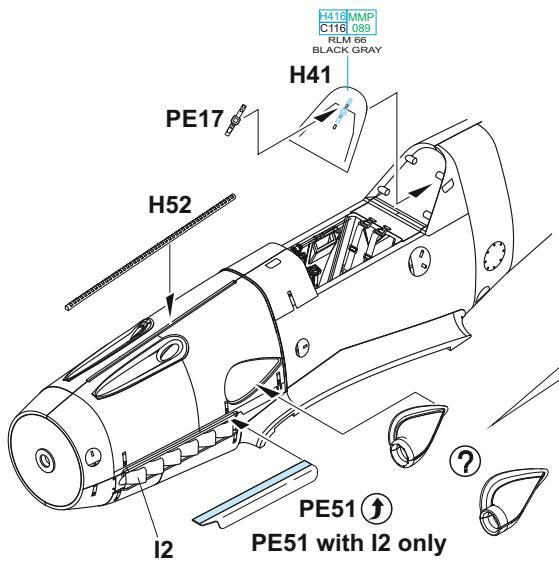
色

GSi Creos (GUNZE)		MISSION MODELS	
AQUEOUS	Mr.COLOR	PAINTS	
H2	C2	MMP-047	BLACK
H11	C62	MMP-001	FLAT WHITE
H12	C33	MMP-047	FLAT BLACK
H47	C41	MMP-012	RED BROWN
H51	C11	MMP-063	LIGHT GULL GRAY
H65	C18	MMP-088	RLM70 BLACK GREEN
H66	C119	MMP-119	RLM79 SAND YELLOW
H68	C36	MMP-049	RLM74 DARK GRAY
H69	C37	MMP-050	RLM75 GRAY
H70	C60	MMP-056	RLM02 GRAY
H77	C137	MMP-040	TIRE BLACK
H80	C54		KHAKI GREEN
H90	C47		CLEAR RED

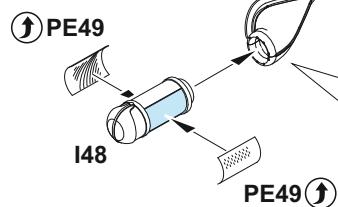
GSi Creos (GUNZE)		MISSION MODELS	
AQUEOUS	Mr.COLOR	PAINTS	
H94	C138		CLEAR GREEN
H413	C113	MMP-090	RLM04 YELLOW
H414	C114	MMP-003	RLM23 RED
H416	C116	MMP-089	RLM66 BLACK GRAY
H417	C117	MMP-051	RLM76 LIGHT BLUE
H418	C118	MMP-055	RLM78 LIGHT BLUE
Mr.METAL COLOR		METALLICS	
MC213		MMM-006	STEEL
MC214		MMM-001	DARK IRON
Mr.COLOR SUPER METALLIC		METALLICS	
SM201		MMC-001	SUPER FINE SILVER
Mr.COLOR GX		METALLICS	
GX05			SUSIE BLUE

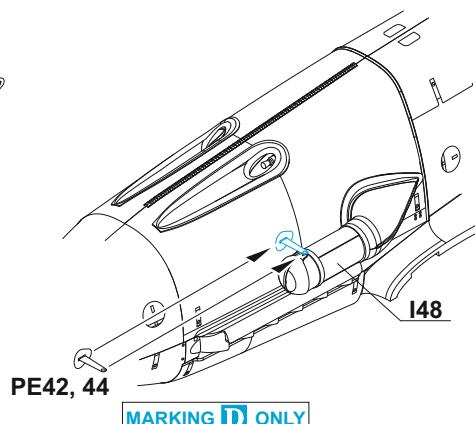
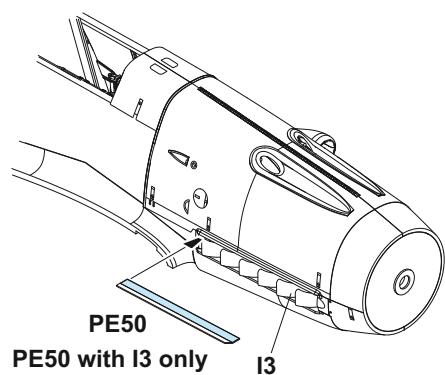
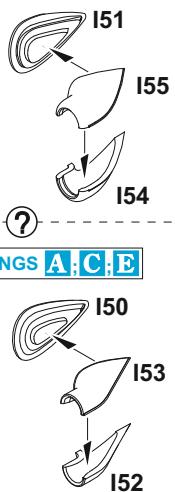

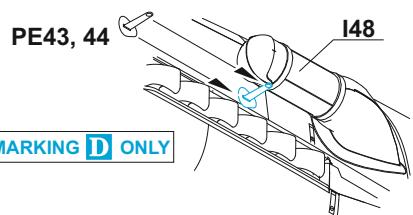
MARKING D ONLY

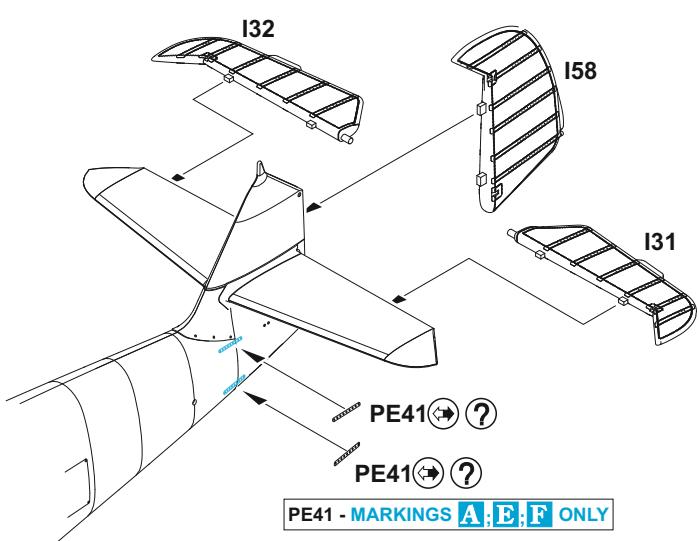
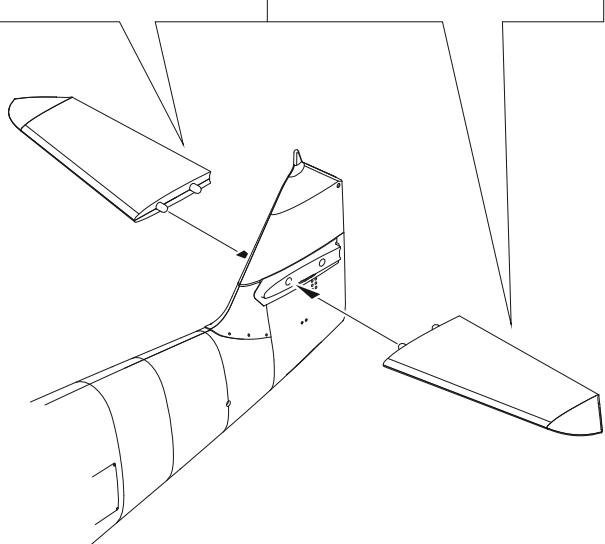
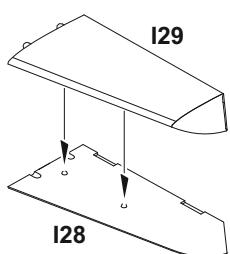
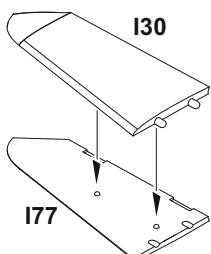
MARKINGS B;D;F

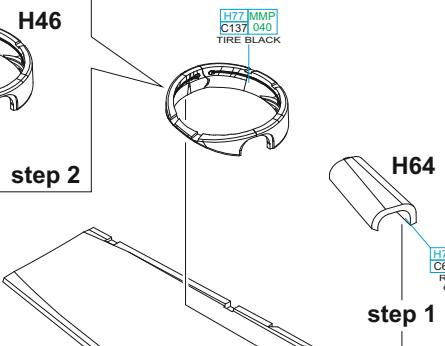
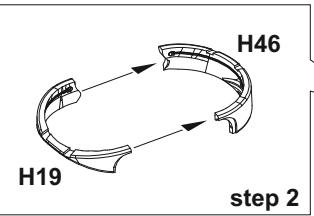
MARKING D ONLY

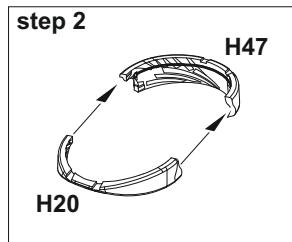
MARKING D ONLY

PE41 - MARKINGS A;E;F ONLY

**H70 MMP
C60 056
RLM 02
GRAY**

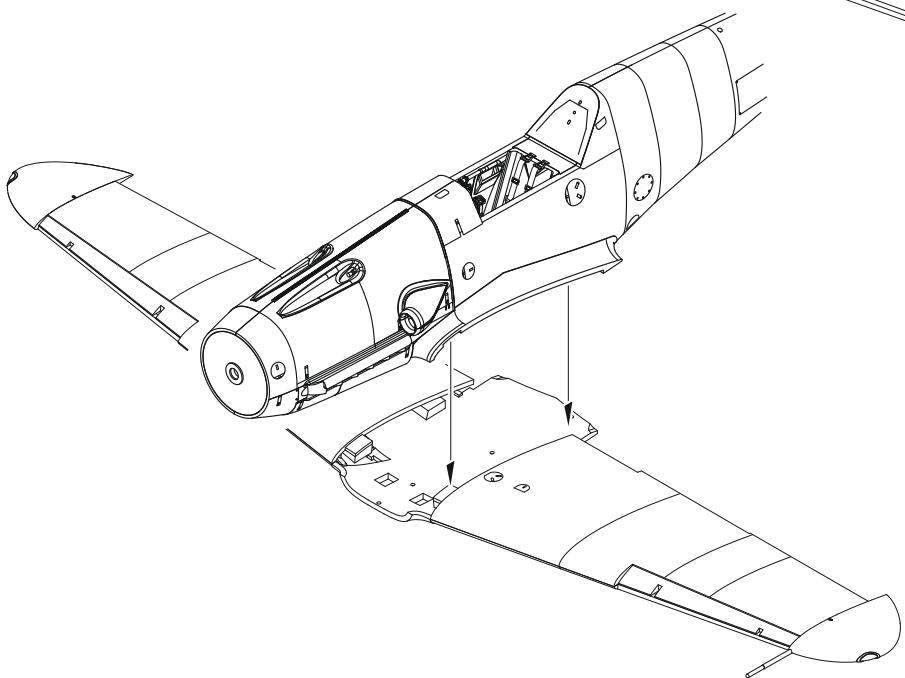
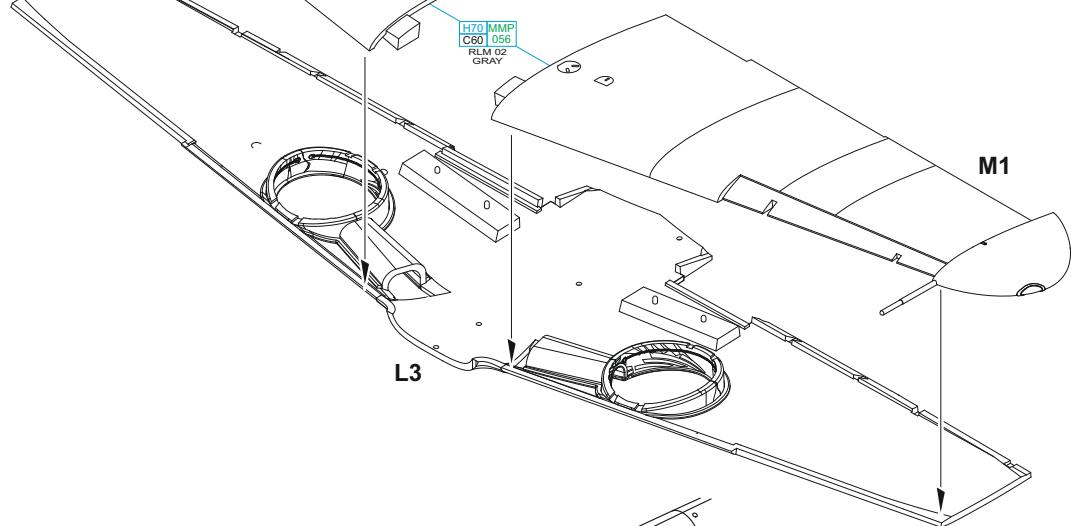
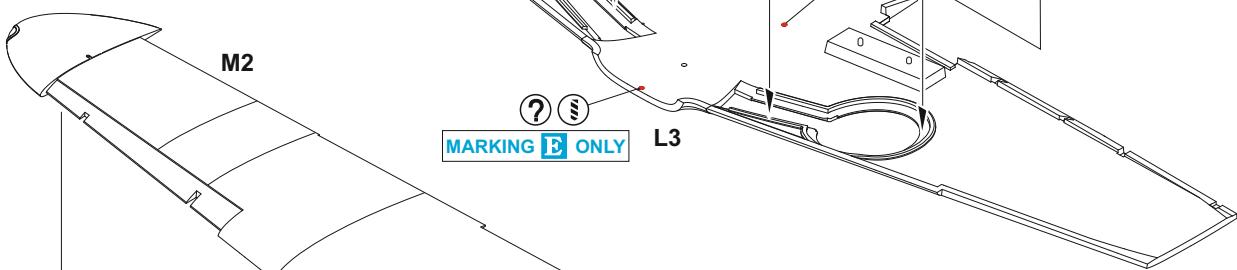
**H77 MMP
C137 040
TIRE BLACK**

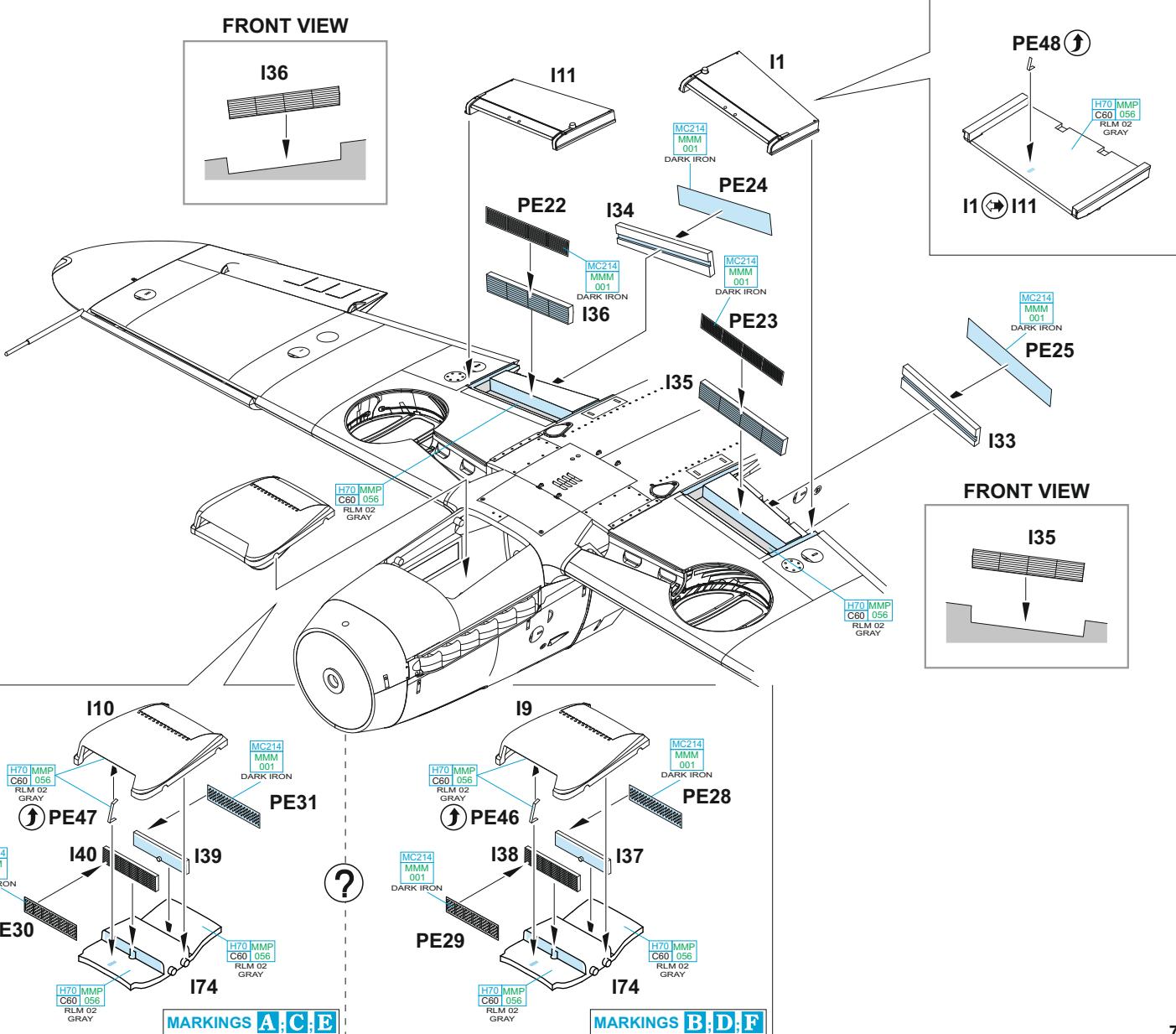
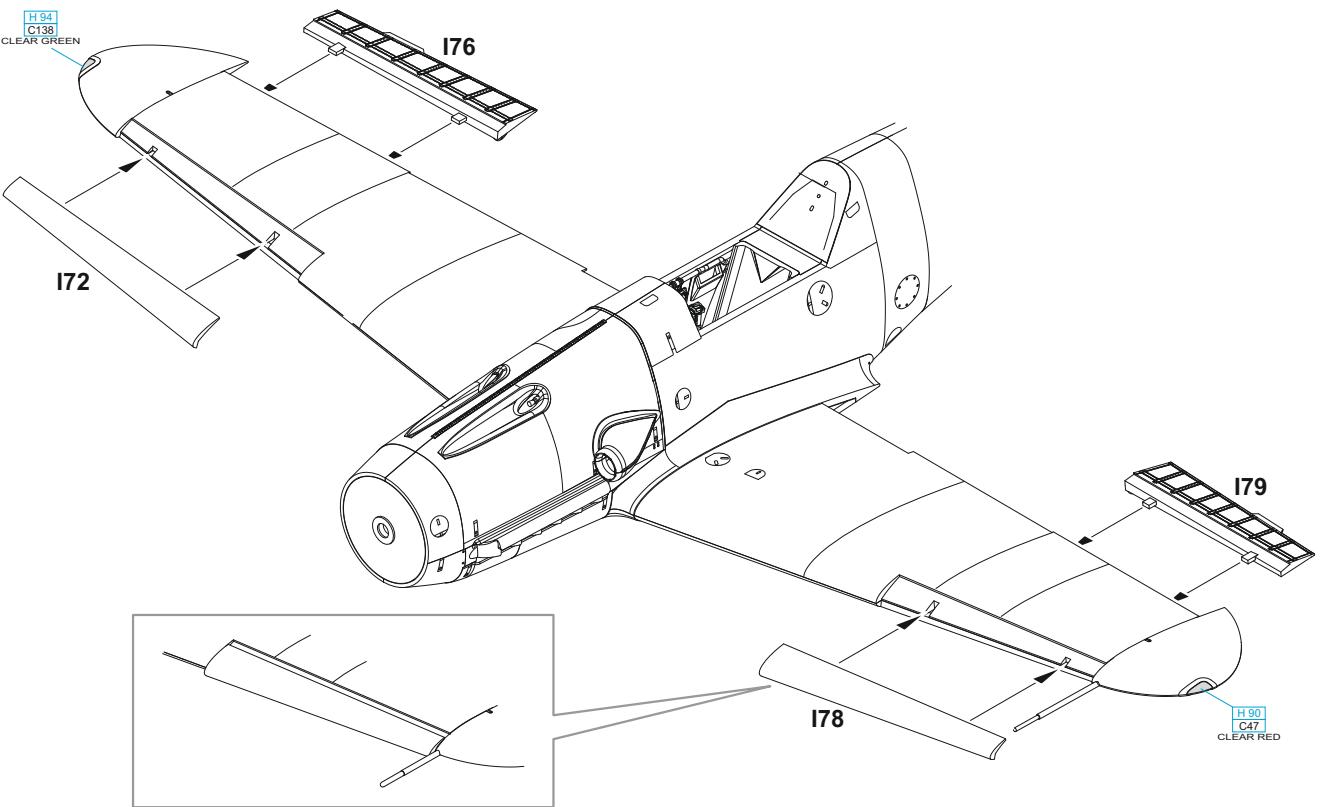
H63

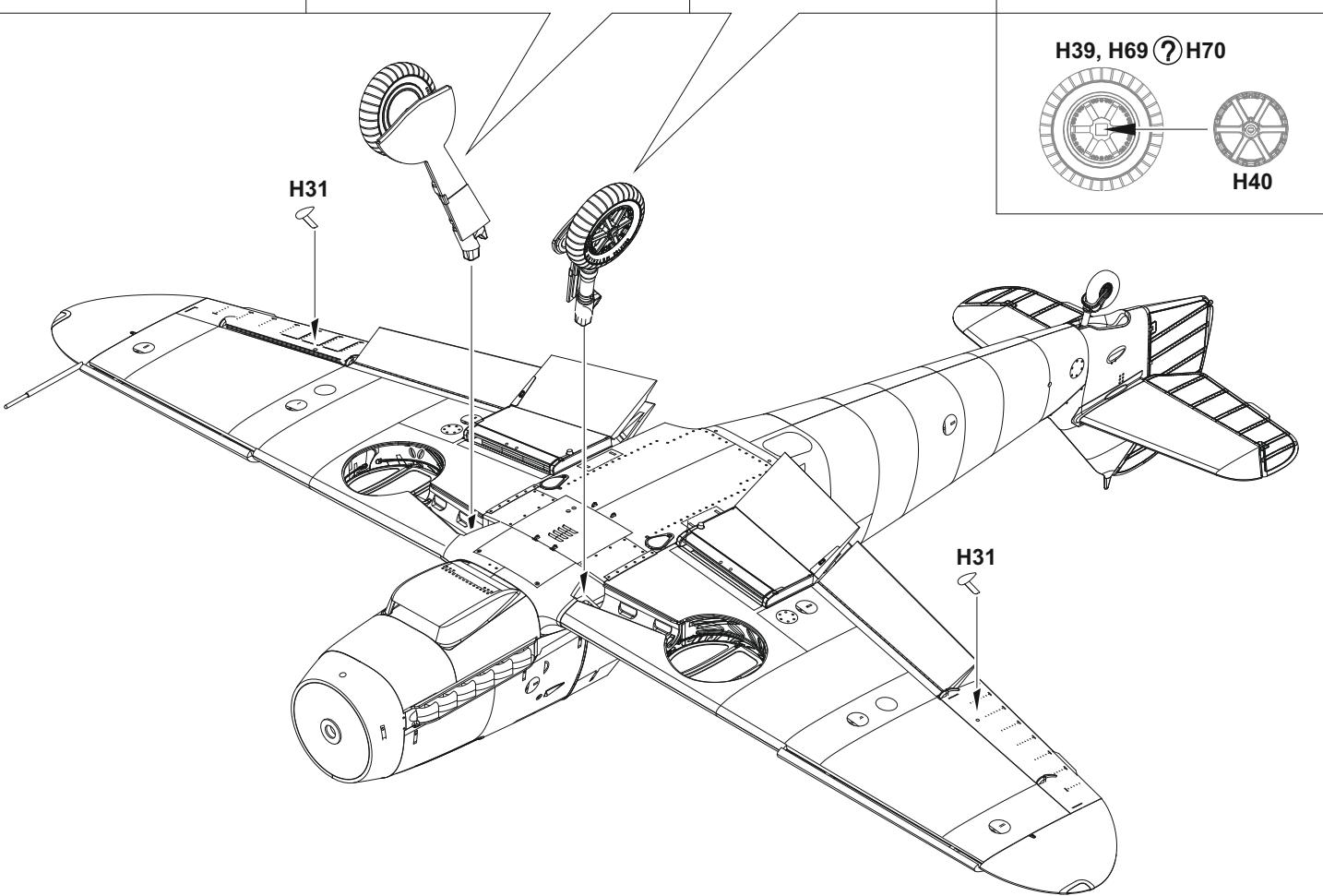
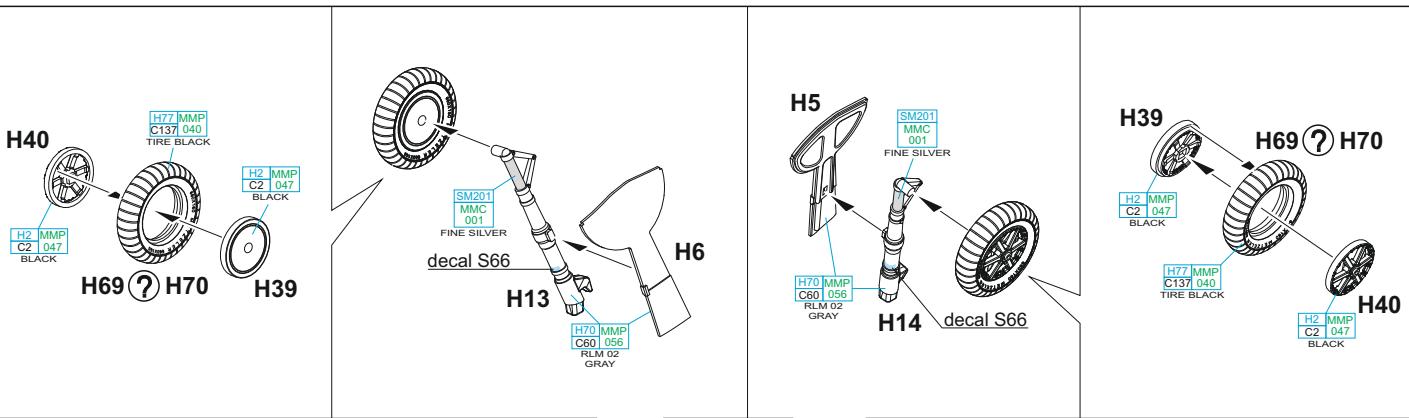
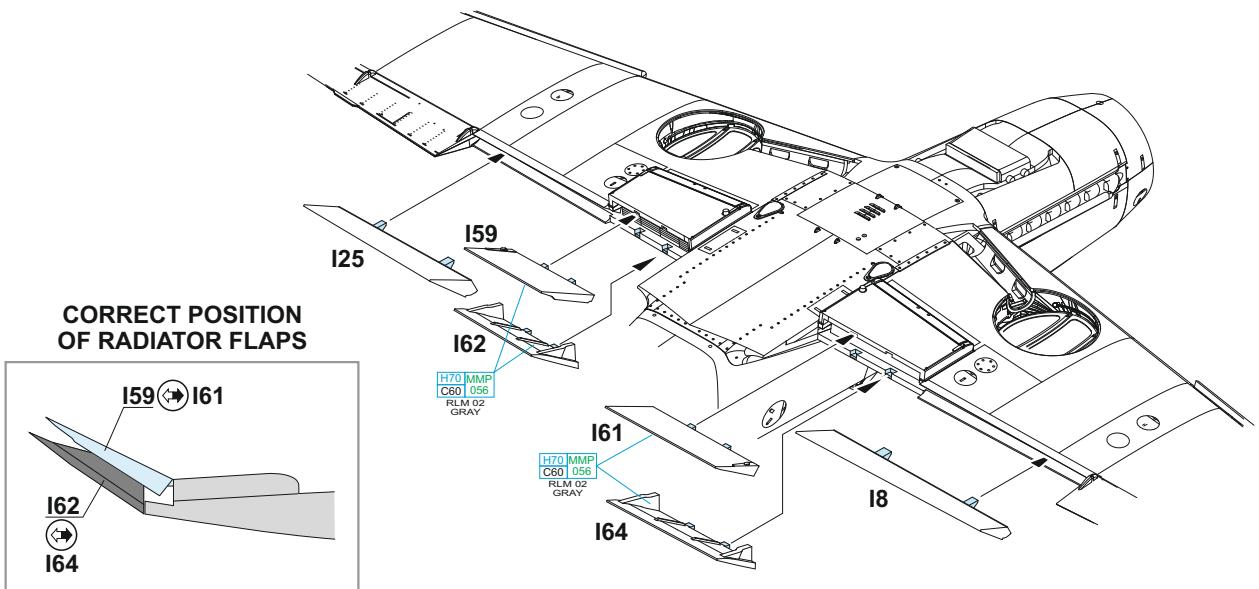
step 1

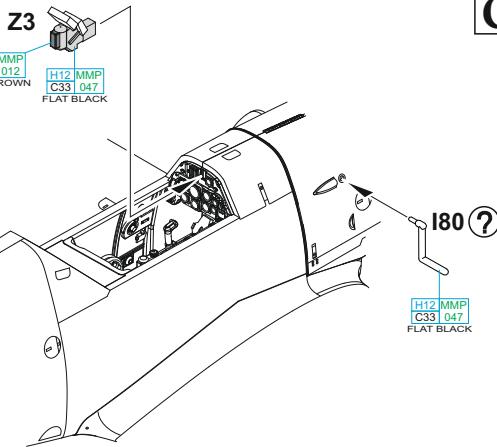
MARKING E ONLY

step 3

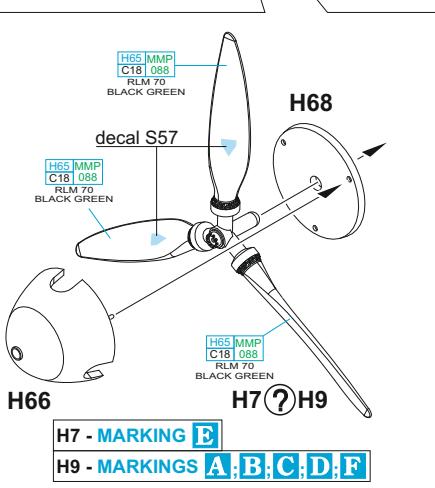
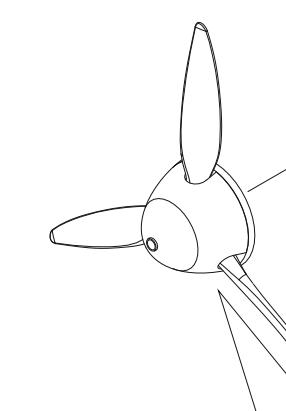
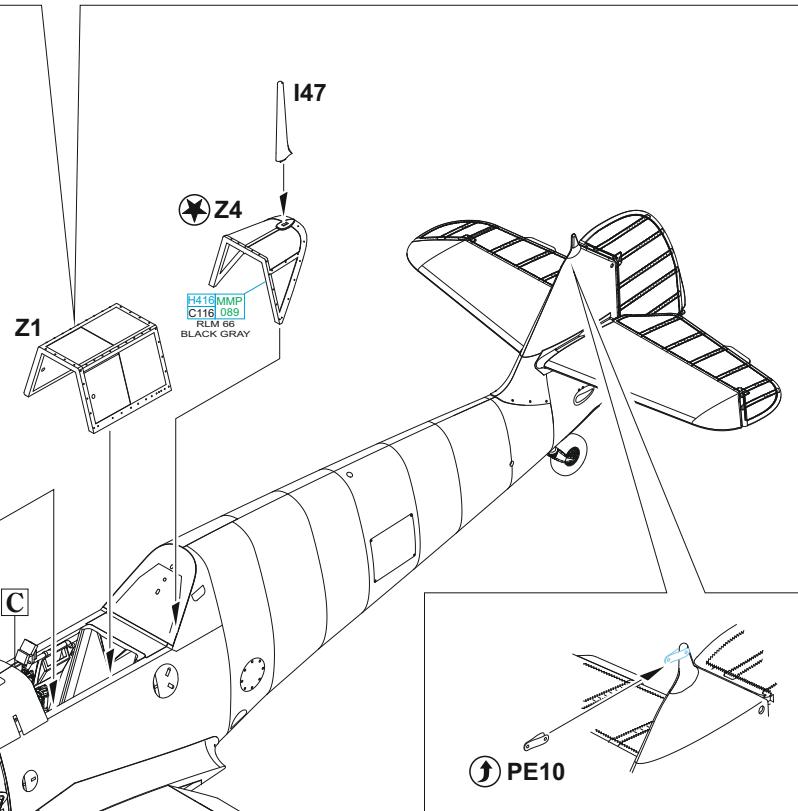
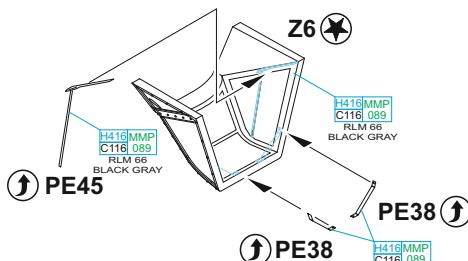
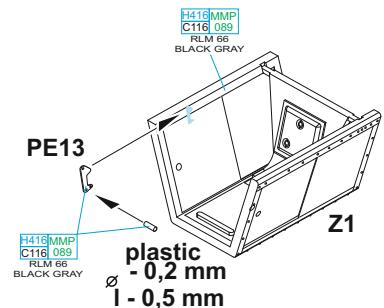
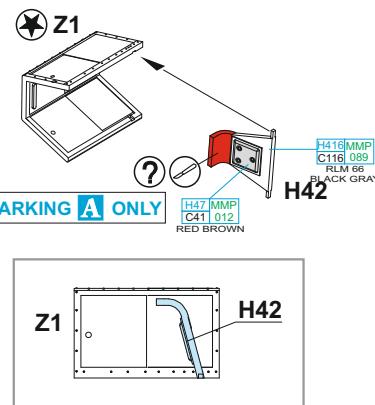

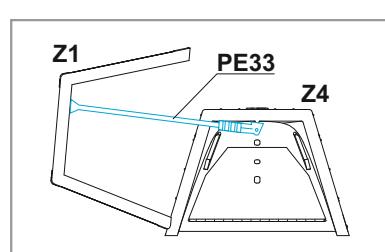
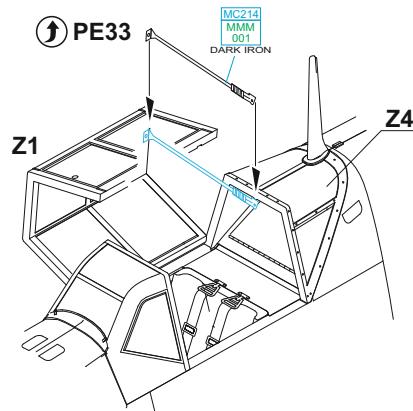

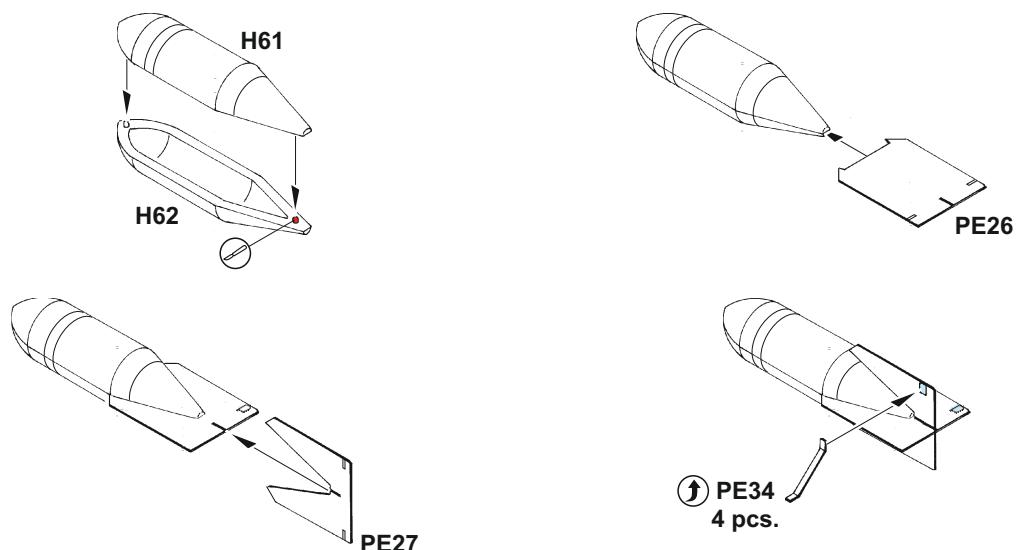
C

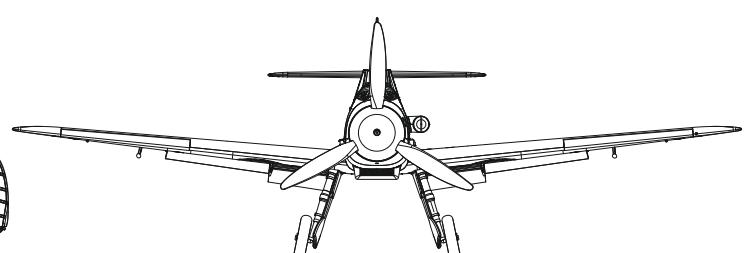
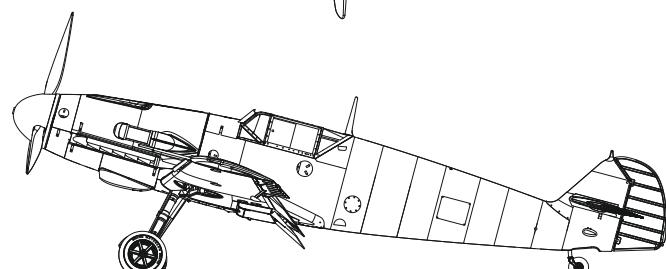
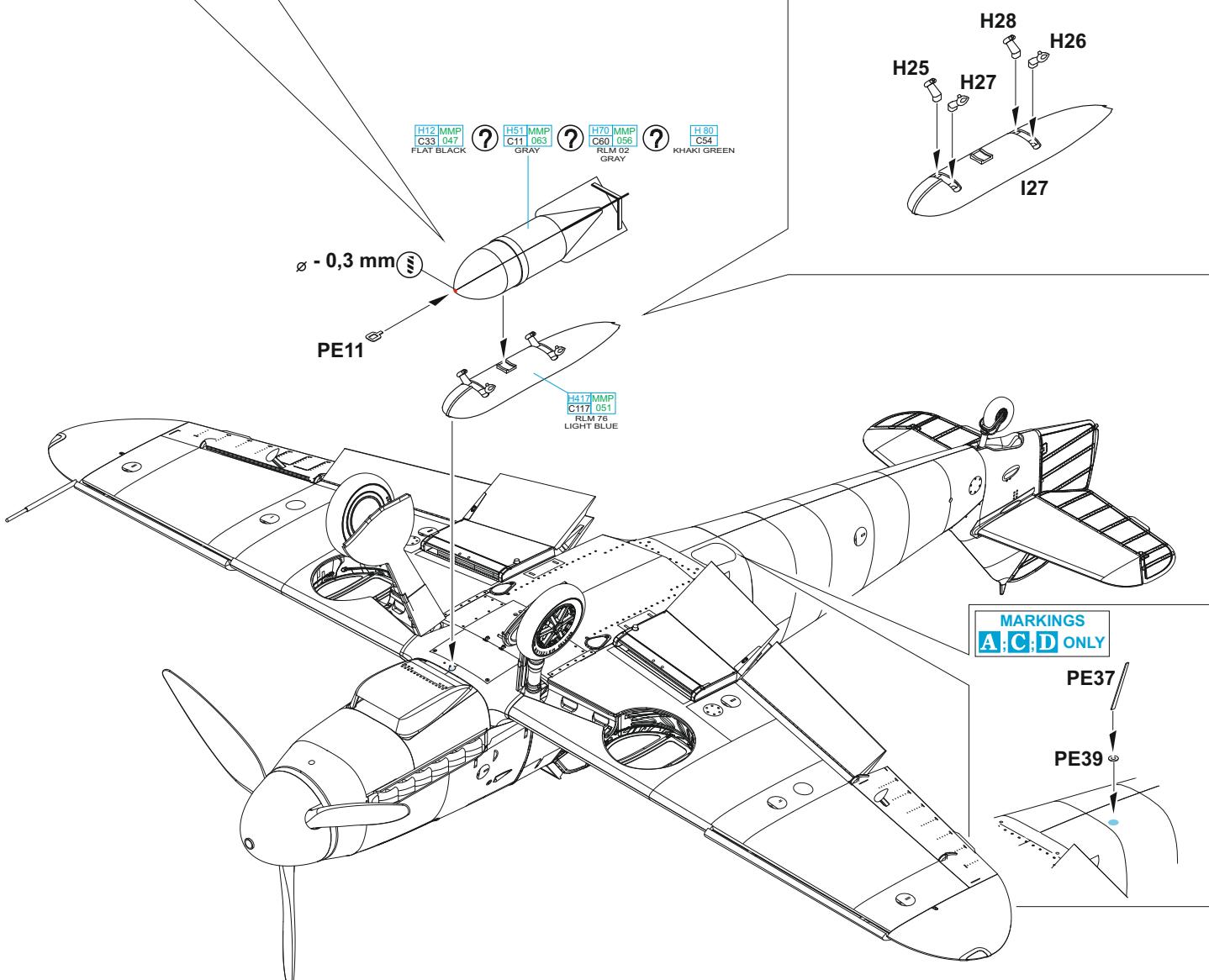
OPENED CANOPY

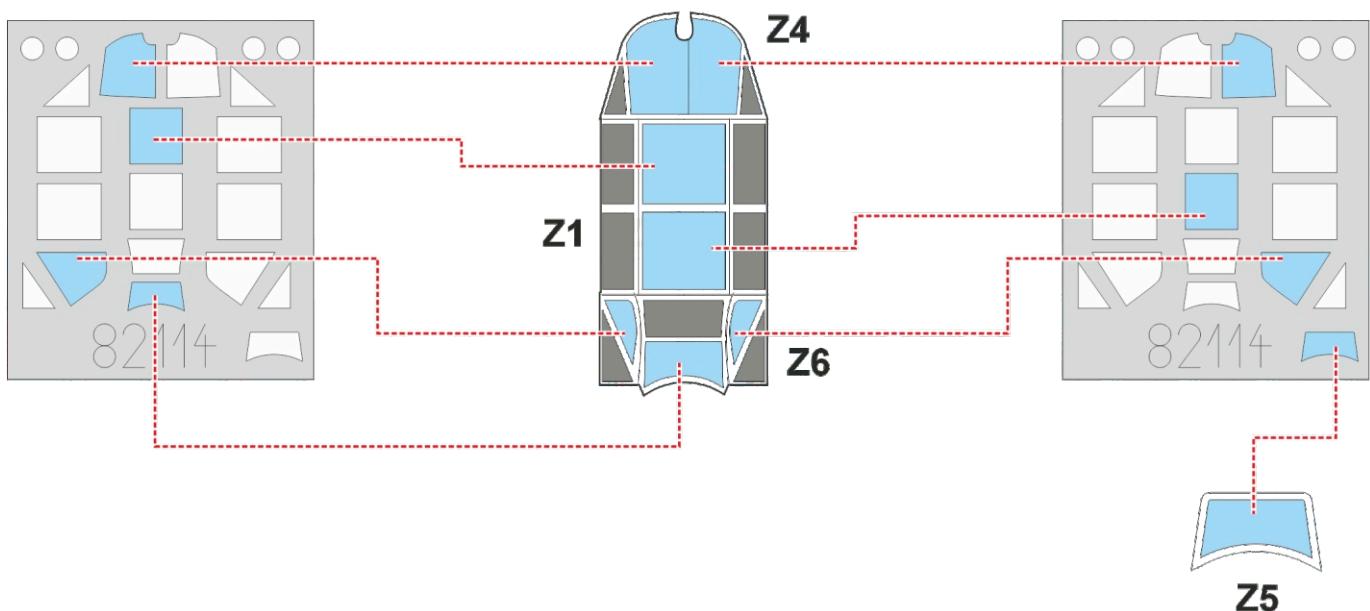
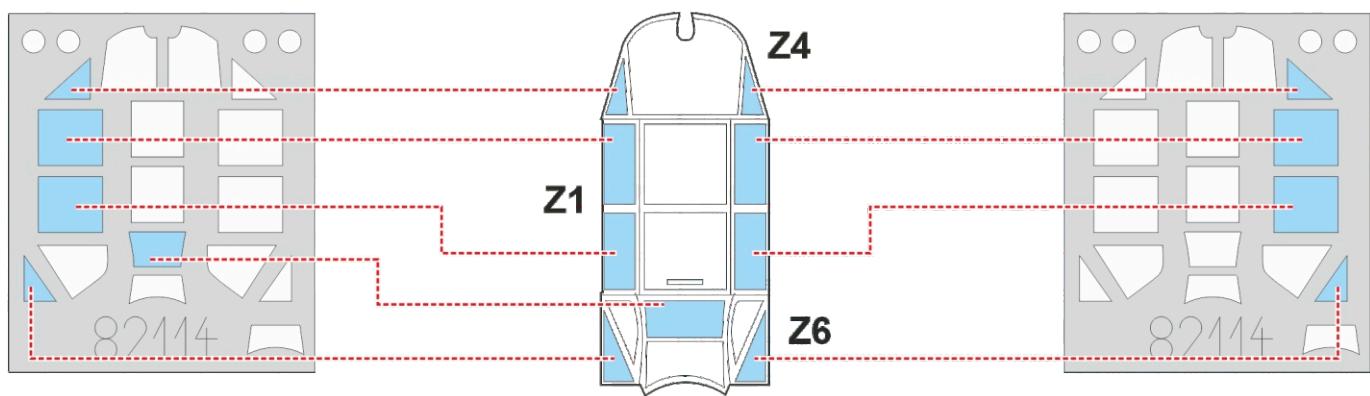
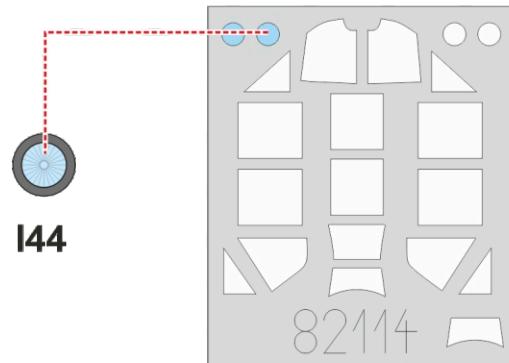
MARKING E ONLY

MARKING E ONLY

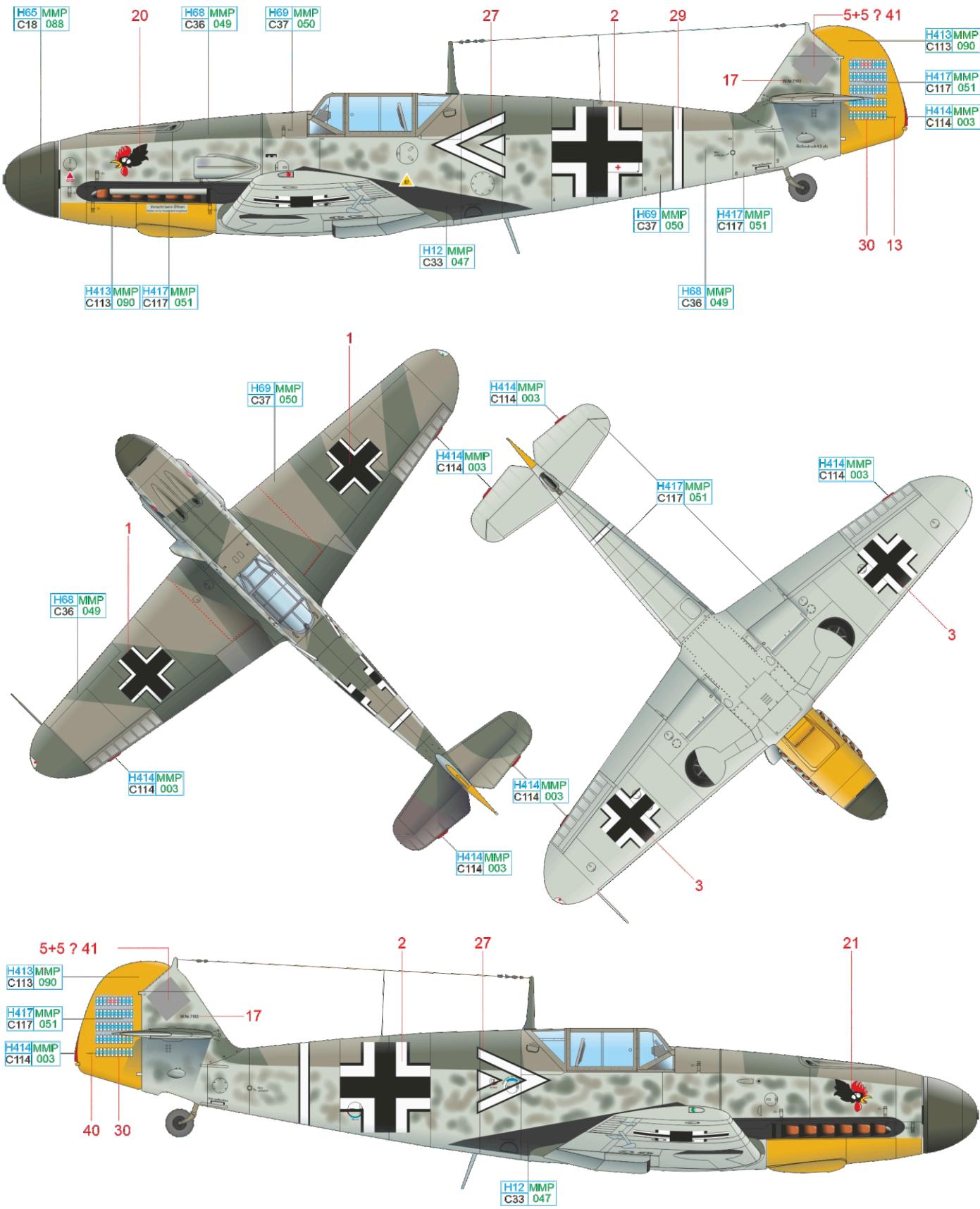

eduard
MASK
82114

A Bf109F-4, WNr. 7183, Hptm. Hans Hahn, III./JG 2, St. Pol, Francie, 13. října 1941

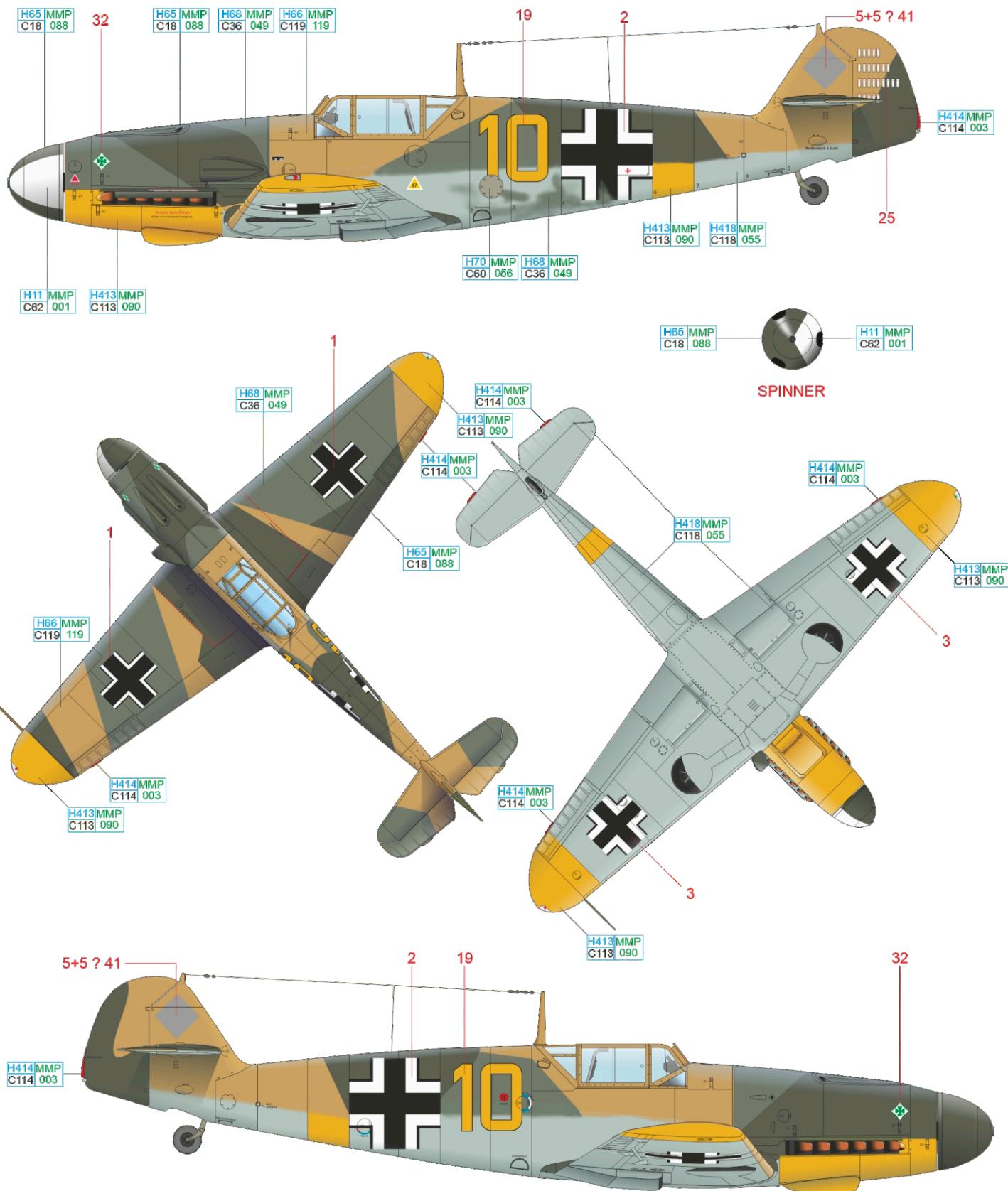
Hans „Assi“ Hahn, stíhací eso a nositel Rytířského kříže s dubovou ratolestí, velel od prosince 1939 jednotce 4./JG 2 a od 29. října 1940 vedl III./JG 2. Celkem 50 symbolů sestřelu na směrovce se váže právě k „Assiho“ působení na západní frontě. Padesátého vítězství dosáhl dne 13. října 1941 poblíž Boulogne-sur-Mer sestřelem jednoho Spitfirea. Počínaje 1. listopadem 1942 převzal velení II./JG 54 a tuto Gruppe vedl až do 21. února 1943, kdy byl sestřelen a padl do sovětského zajetí. Z něj byl propuštěn až v roce 1950 (napsal o svých zážitcích ve vězení knihu Zajatcem v Rusku). Do svého sestřelení dosáhl celkem 108 vítězství, 66 z nich na západní frontě. Hlava kohouta na jeho stroji je označením letadel štábů III. Gruppe JG 2 a je odvozena od Hahnova příjmení (der Hahn znamená v němčině kohout).

RLM 04	H413 MMP C113 090	RLM 70	H65 MMP C18 088	RLM 23	H414 MMP C114 003		
BLACK	H12 MMP C33 047	RLM 74	H68 MMP C36 049	RLM 75	H69 MMP C37 050	RLM 76	H417 MMP C117 051

B Bf109F-4, Uffz. Hans Döbrich, 6./JG 5, Petsamo, Finsko, 2. září 1942

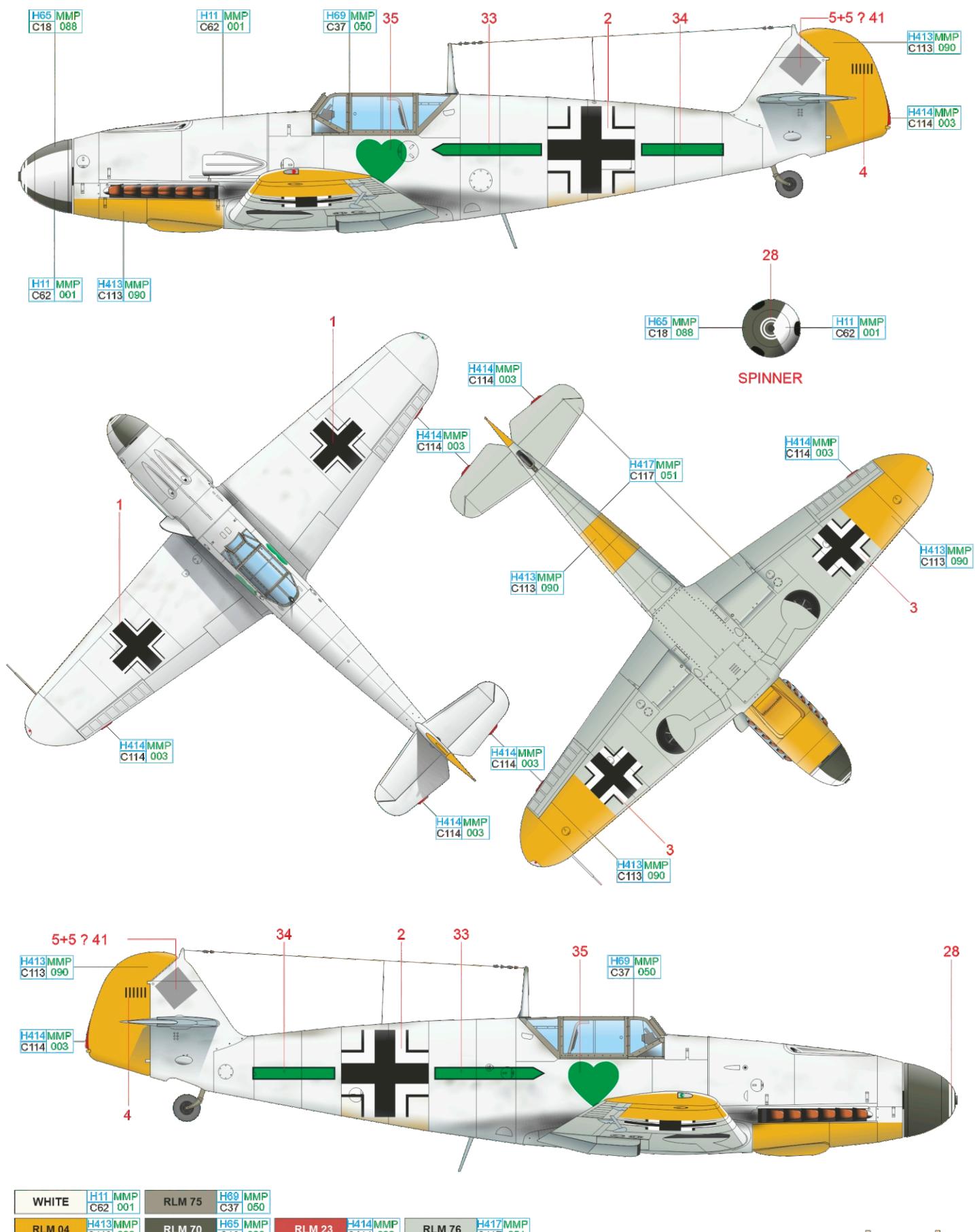
Hans Döbrich, držitel Rytířského kříže s 65 sestřely na kontě, používal tento stroj v bojích proti pilotům Sovětského svazu. Během své kariéry byl třikrát sestřelen, přičemž po posledním sestřelení dne 16. července 1943 byla jeho zranění natolik závažná, že se k operačnímu létání již nevrátil. Jednotka II./JG 5 obdržela v druhé polovině roku Friedrichy původně určené na bojiště v severní Africe, čemuž odpovídala i kamufláž tvořená na vrchních plochách barvou RLM 79 a na spodních RLM 78. Toto zbarvení bylo v polních leteckých opravnách v Pori na horních a bočních plochách doplněno o pole barev RLM 74/70 (někdy jsou uváděny barvy RLM 75/71). Tako upravená kamufláž měla v podmírkách severní Evropy pomoci skrýt letouny před případnými pozorovateli. Žlutý marking na křídle a zadní části trupu je označením strojů operujících na východní frontě. Zelený čtyřlístek na přídi letounu měla jako svůj znak 6.Staffel JG 5.

RLM 04	H413 MMP C113 090	RLM 70	H65 MMP C18 088	RLM 23	H414 MMP C114 003	RLM 02	H70 MMP C60 056
RLM 79	H66 MMP C119 119	RLM 74	H68 MMP C36 049	RLM 78	H418 MMP C118 055	WHITE	H11 MMP C62 001

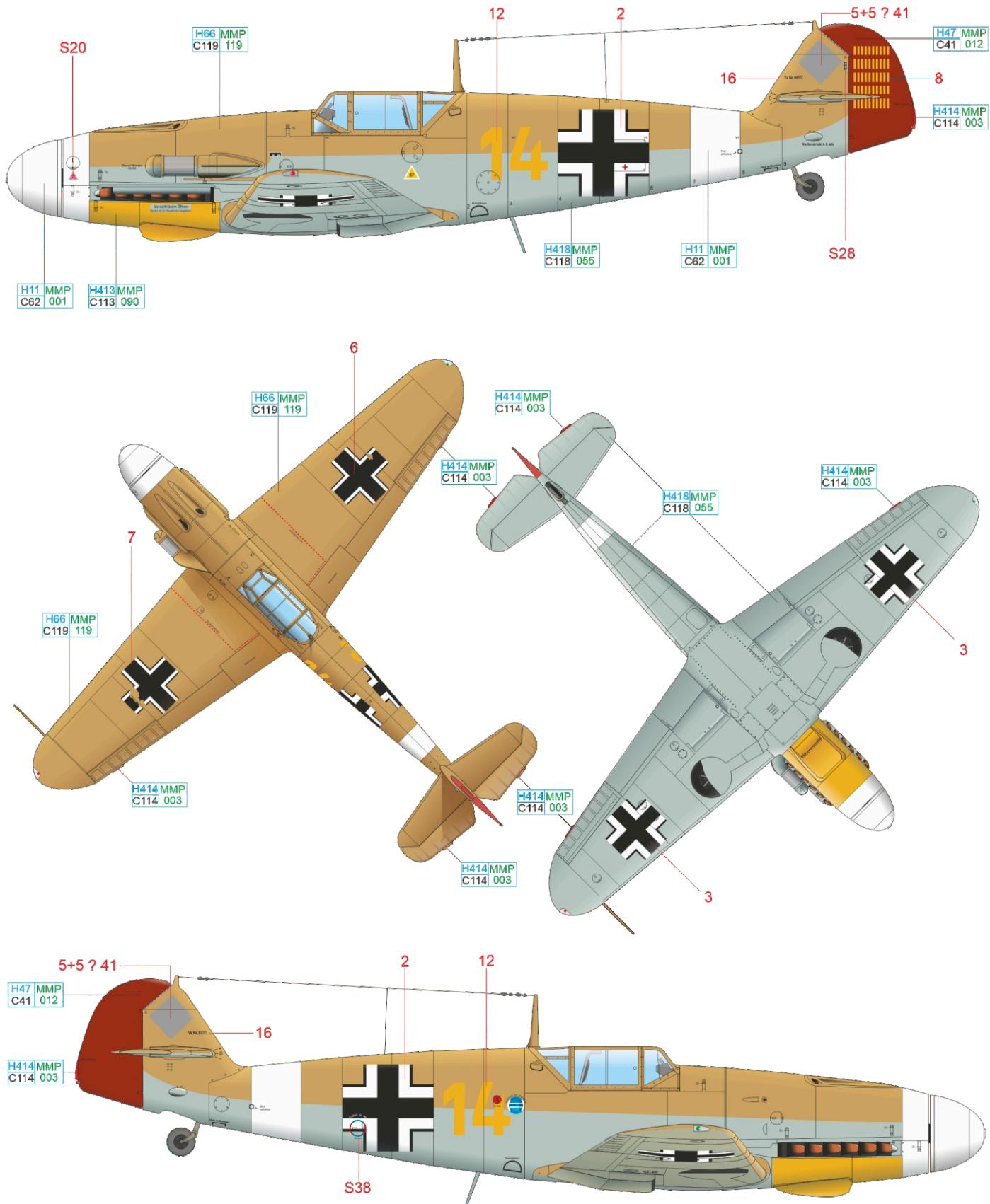
C Bf109F-4, WNr. 7243, Oblt. Otto Kath, Stab/JG 54, Staraja Russa, Sovětský svaz, začátek prosince 1941

Otto Kath působil od března 1941 do září 1943 jako Geschwaderadjutant známého stíhacího esa a velitele JG 54 Hannese Trautlofta, který si jej přivedl ze svého dřívějšího působení u I./JG 20. Kath dosáhl celkem šesti vítězství. Zobrazený stroj měl s výjimkou rámování kabiny přestříkánu původní kamufláž RLM 74/75/76 na horních plochách smytlou bílou barvou. Šlo o dočasný náter pro zimní období. Neobvyklé označení příslušnosti ke štábů Geschwader je provedeno zeleně, což byla barva určená pro označování štábních strojů. Zelené srdce symbolizovalo příslušnost k JG 54 „Grünherz“. Spodní plochy křídla, směrovka a trup nesou žluté prvky označující stroje z východní fronty.

D Bf109F-4/trop. WNr. 8693, Lt. Hans-Joachim Marseille, 3./JG 27, severní Afrika, únor 1942

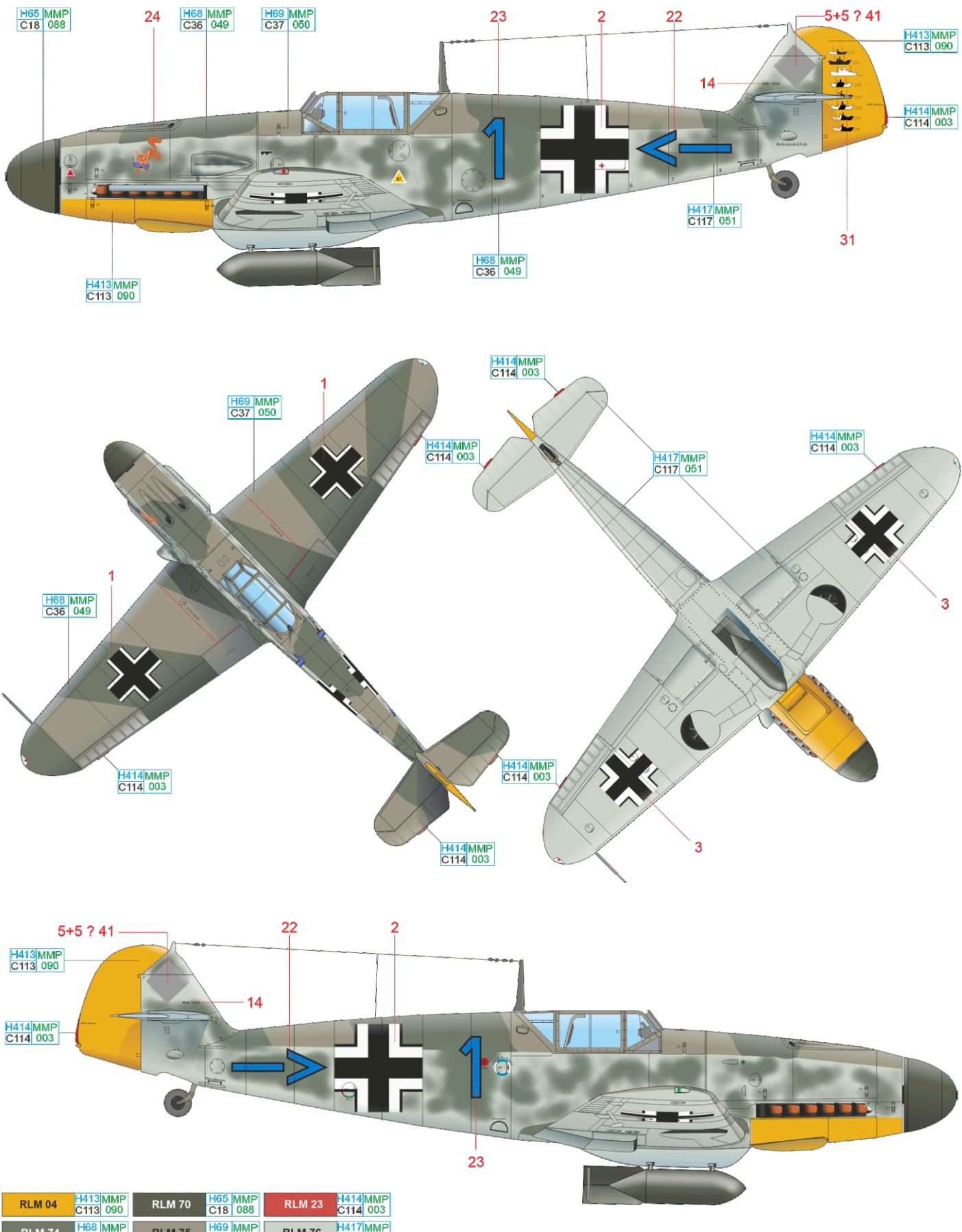
Hans-Joachim Marseille, nositel Rytířského kříže s dubovou ratolestí, meči a brilianty, patří k nejznámějším německým stíhacím esům. Dosáhl celkem 158 sestrelů, přičemž všech vítězství dosáhl v bojích proti západním spojencům. Dařilo se mu rychle navýšovat skóre díky řadě vícenásobných vítězství v jednom dni, čehož využila německá propaganda a zajistila mu značnou popularitu. Rychle se zvýšující skóre však utnula nehoda 30. února 1942, při které Marseille zahynul. Kamufláž jeho stroje byla tvořena jednolitým nátěrem RLM 79 Sandgelb na horních a RLM 78 Himmelblau na spodních plochách. Směrové kormidlo, nesoucí 50 „Abschussmarken“, tedy proužků symbolizujících jednotlivé sestrelky, bylo pravděpodobně v základové červenohnědé barvě. Svého 49. a 50. sestřelu dosáhl Marseille 21. února 1942, kdy se jeho obětí staly dva Kittyhawk. Bílé koncové oblouky křídla a bílý pruh před ocasními plochami označovaly stroje Luftwaffe nasazené ve Středomoří.

WHITE	H11 MMP C62 001	RLM 23	H414 MMP C114 003
RLM 04	H413 MMP C113 090	RLM 79	H66 MMP C119 119

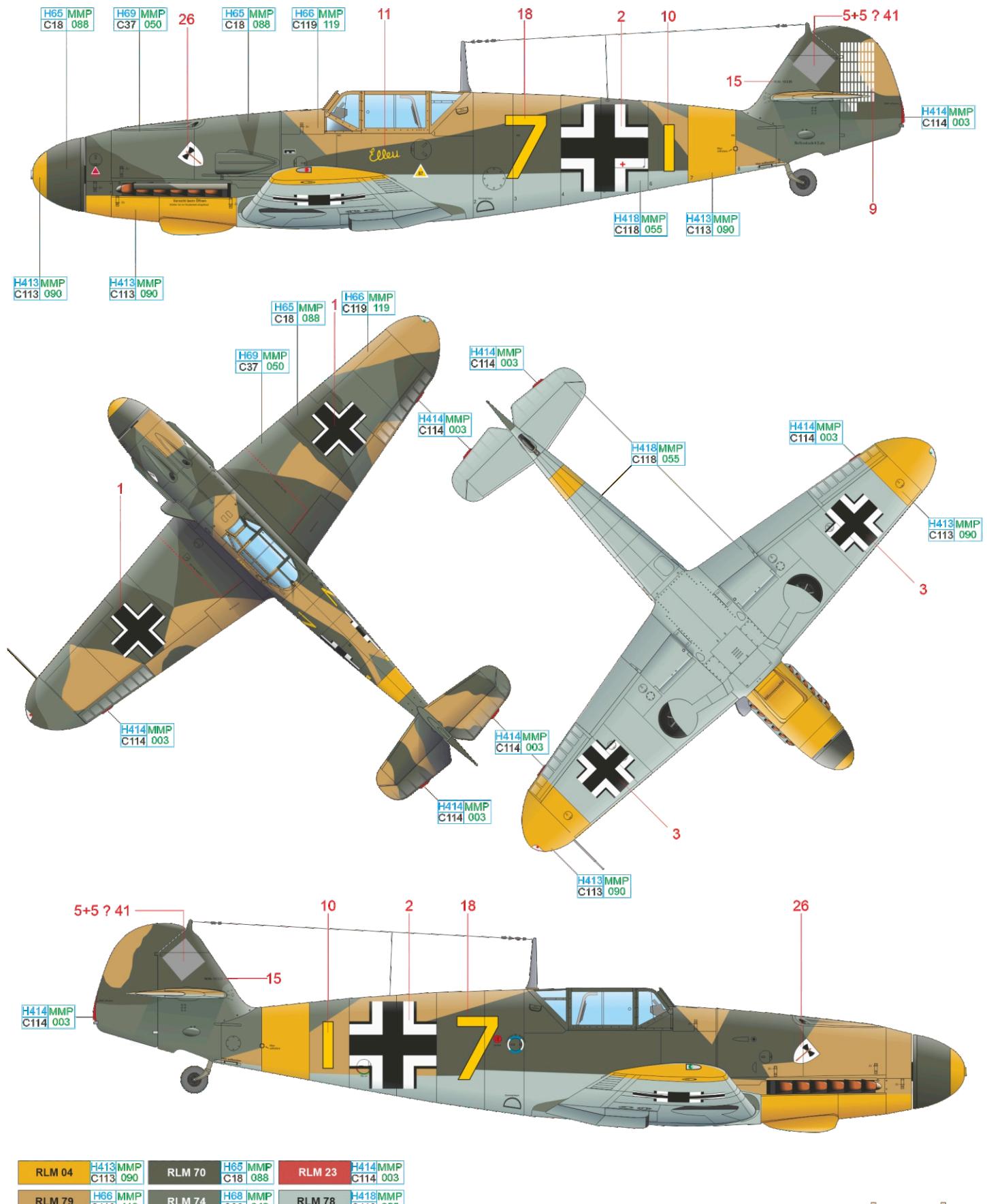
E Bf109F-4/B, W. Nr. 7629, Oblt. Frank Liesendahl, 10. (Jabo)/JG 2, Francie, červen 1942

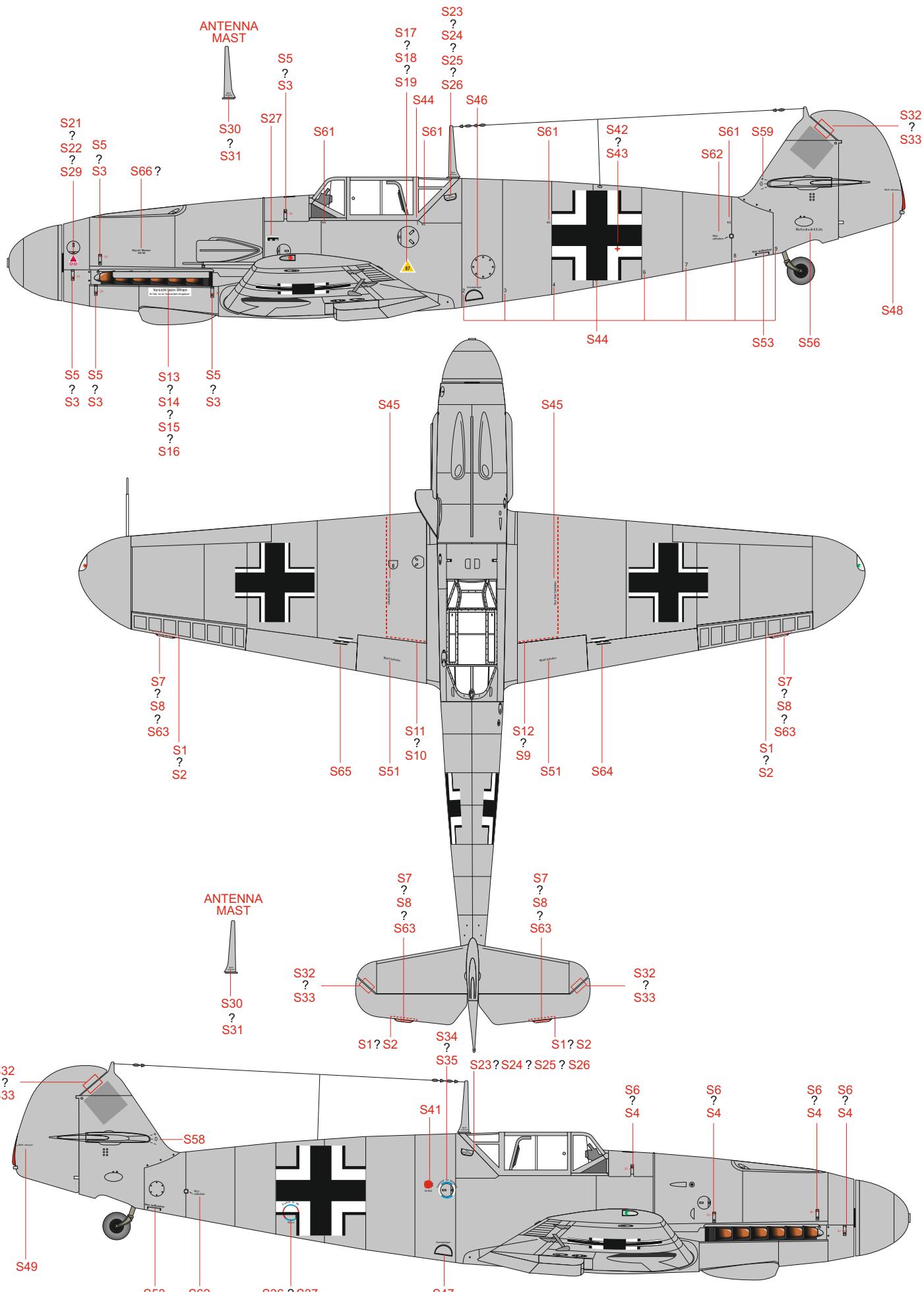
Koncem roku 1941 uvažovala Luftwaffe o obnovení bombardování Velké Británie a příbřežní lodní dopravy. Bylo stanoveno, že z každé stíhací jednotky bojující proti Velké Británii bude vyčleněna jedna Staffel, určená k provádění útoků typu „udeř a utěč“. V rámci JG 2 působila v této roli 10.(Jabo) Staffel. Pod velením Oblt. Franka Liesendahla potopila během čtyř měsíců 20 lodí s celkovým výtlakem 630 000 BRT. Liesendahl zahynul 17. července 1942 v Fw 190A-3 při útoku na nákladní loď u Brixhamu. Posmrtně byl povyšen do hodnosti Hauptmann a obdržel Rytířský kříž. Liesendahlův stroj nesl standardní kamufláž denních stíhačů Luftwaffe tvořenou barvami RLM 74/75/76. Liška která překusuje loď, byla znakem 10.(Jabo) Staffel. Na směrovém kormidle měl Liesendahl vyznačena potopenáči poškozená plavidla.

F Bf109F-4, WNr. 13325, Oblt. Viktor Bauer, 9./JG 3, Ščigry, Sovětský svaz, červen 1942

Tento letoun používal Viktor Bauer, držitel Rytířského kříže s dubovou ratolestí, eso se 106 sestřely, získanými převážně v bojích proti sovětským letcům. Bauer s ním létal v létě 1942 při postupu německé Skupiny armád A ke Stalingradu. Jednotka byla vyzbrojena stroji původně určenými k bojům v jižní Africe, proto letadla nesla kamufláž tvořenou barvami RLM 78/79, která byla po odeslání letounů doplněna na horních a bočních plochách o segmenty tvořené pravděpodobně barvami RLM 74/70 (někdy je uváděna i možnost RLM 75/71). Původně pískově žluté stroje tak byly v prostředí východní fronty lépe maskovány. Žluté doplňky na křídle, zádi trupu a na krytu motoru nosily letouny působící na východní frontě. Příd' nese znak III. Gruppe JG 3, u níž stroj pravděpodobně sloužil předtím, než jej začal používat Staffelkapitän Bauer. Ženské jméno Ellen, napsané pod kabinou, patřilo Bauerové manželce. Bauer dosáhl svého 106. a posledního vítězství 9. srpna 1942 severovýchodně od Stalingradu. Den nato byl jeho stroj ve vzduchu zasažen a zraněný Bauer musel nouzově přistát. Po vylečení působil na velitelských postech u doplňovacích jednotek.

Eduard goodies for

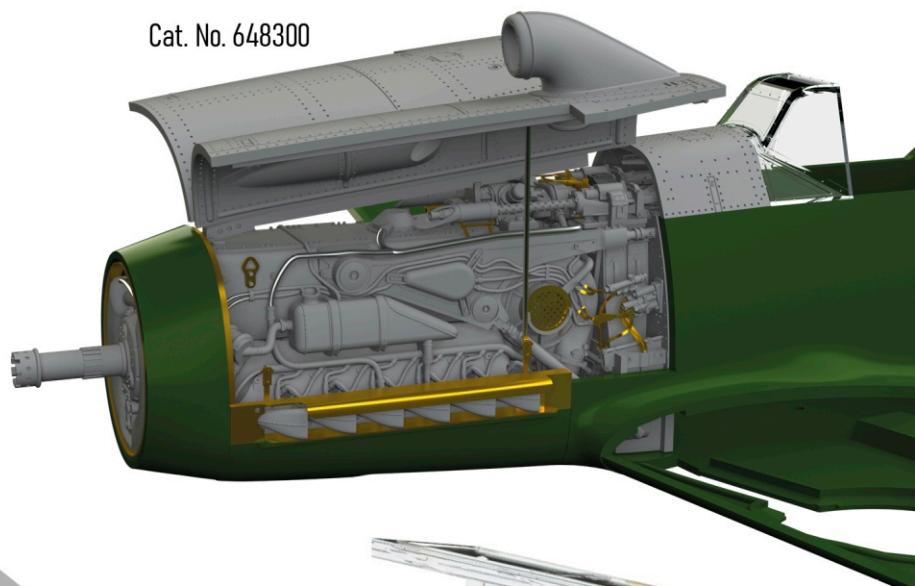
Bf 109F-4 1/48

- 48899 Bf 109F-4 (PE-Set)
49095 Seatbelts Luftwaffe WWII fighters STEEL (PE-Set)
644010 Bf 109F LööK (Brassín)
648279 Bf 109F cockpit (Brassín)
648282 Bf 109F wheels (Brassín)
648288 Bf 109F propeller LATE (Brassín)
648289 Bf 109F propeller EARLY (Brassín)
648291 Bf 109F landing flaps (Brassín)
648292 Bf 109F control surfaces (Brassín)
648300 Bf 109F engine and fuselage guns (Brassín)
648308 Bf 109F undercarriage legs BRONZE (Brassín)
648332 Bf 109F&G Pitot tubes (Brassín)
648365 Bf 109F radio compartment (Brassín)
EX588 Bf 109F TFace 1/48 (maska)

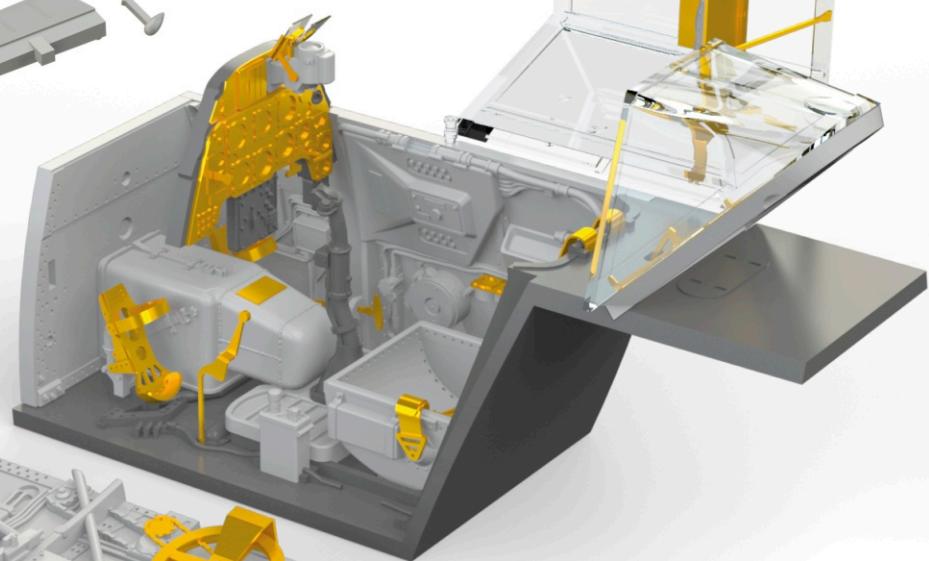
Cat. No. 644010

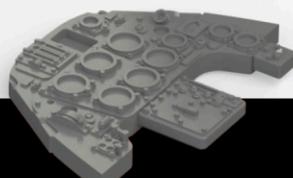
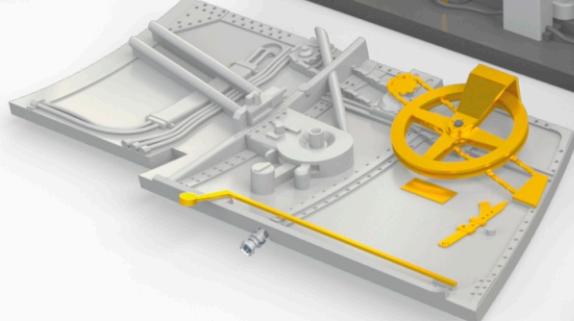
Cat. No. 648300

Cat. No. 648292

Cat. No. 648279

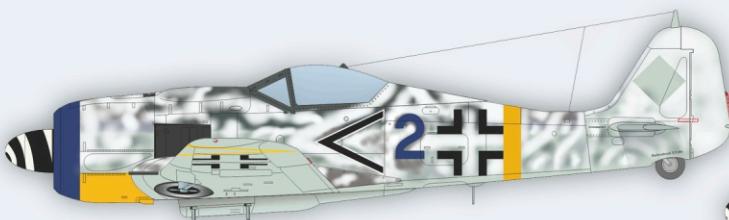

Fw 190F-8

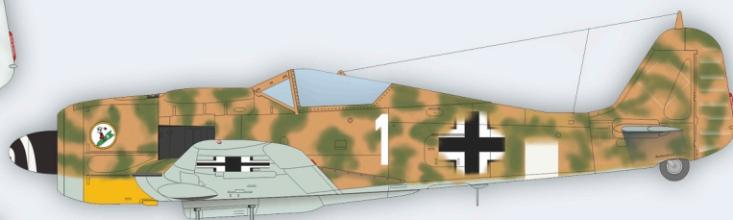
eduard

1/48
ProfiPACK
edition

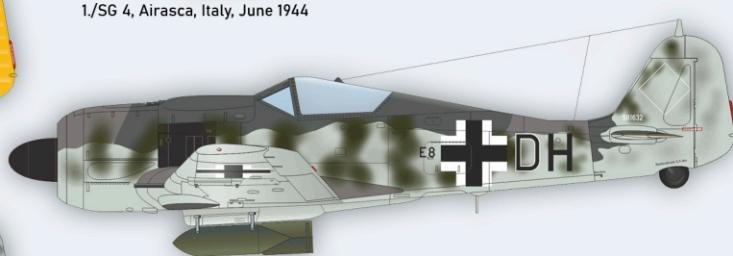
Stab I./SG 2, Csar or Raab, Hungary, winter 1944/1945

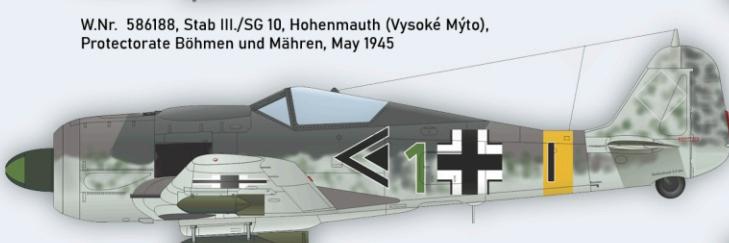
1./SG 4, Airasca, Italy, June 1944

W.Nr. 586188, Stab III./SG 10, Hohenmauth (Vysoké Mýto),
Protectorate Böhmen und Mähren, May 1945

W.Nr. 586132, 1./NSGr. 9, Villafranca di Verona, Italy, May 1945

Major Karl Schrepfer, CO of III./SG 1, Kraków, Poland,
August 1944

Stab SG 77, Schönfeld-Seifersdorf (Łukaszów), Silesia, August 1944

W.Nr. 584205, III./SG 3, Sabile (Zabeln), Latvia, May 1945

Cat. No. 82139 @ www.eduard.com